

nazovi 193

GLASILO VATROGASNE ZAJEDNICE PGŽ

VATROGASTVO I KORONA

Vatrogasna zajednica PGŽ-a bez zaraženih vatrogasaca

STRATEŠKI PROJEKTI

Obučni centar Šapjane

ODJECI

**Talijanski modul o
vježbi Modex Cres 2019.**

NOVE TEHNOLOGIJE

**Prva obljetnica dron-tima
JVP-a Grada Rijeke**

KOLEKCIONARSTVO

**Damir Trinajstić – kolekcionar
vatrogasnih amblema**

NAZOVI 193

glasilo Vatrogasne zajednice PGŽ-a

Osnivač i izdavač

Vatrogasna zajednica PGŽ-a
51 000 Rijeka
Krešimirova 38
Tel.: 051 359 116
Faks: 051 339 894
E-mail: vz-pgz@ri.t-com.hr

Za izdavača

Slavko Gauš,
predsjednik VZPGŽ-a

Glavna urednica

Vanda Radetić-Tomić

Izdavački savjet

Mladen Šćulac, predsjednik
Hinko Mance
Klaudijo Filčić
Dinko Petrov
Nikola Tramontana

Grafički urednik

Damir Linić

Novinar

Vanda Radetić-Tomić

Suradnici

Klaudijo Filčić
Gordan Filinić
Aleksandar Kružić
Slavko Suzić
Velibor Topolovec

Fotografije

PRdesign
VZPGŽ
Želimir Gržančić
Pero Lovrović
Robi Sablić

Tisak

Tiskara Sušak

Naklada

1000 komada

Iz sadržaja

2 UVODNIK

Korona

3 VATROGASSTVO I KORONA

Vatrogasna zajednica PGŽ-a bez zaraženih vatrogasaca

5 STRATEŠKI PROJEKTI

Obučni centar Šapjane

9 ODJECI

Talijanski modul o vježbi Modex Cres 2019.

14 VJEŽBE

15 USAVRŠAVANJE

Specijalističke obuke – ključ izvrsnosti Vatrogasne zajednice PGŽ-a

18 NOVE TEHNOLOGIJE

Prva obljetnica dron-tima JVP-a Grada Rijeke

20 MEĐUNARODNA SURADNJA

Europska platforma iz područja Civilne zaštite i kriznog upravljanja

22 ULAGANJA

22 OSPOSOBLJAVANJA

22 NATJECANJA

23 INTERVJU

Ž. Šarčević Grgić: Naši su vatrogasci naš ponos

24 INTERVENCIJE KOJE SE PAMTE

30 IN MEMORIAM

Zlatko Tonsa (1945. - 2020.)

31 KOLEKCIJARSTVO

Trinajstičeva kolekcija vatrogasnih amblema

32 KUTAK ZA POHVALU

Piše:

Vanda Radetić-Tomić

KORONA

Od kada je koronavirus poharao svijet, ništa više nije isto u našim životima. Svi smo postali mnogo oprezniji, a morali smo i svoje živote, privatne i profesionalne, prilagoditi novonastaloj situaciji. Učinila je to i Vatrogasna zajednica PGŽ-a, očito vrlo uspješno. Naime, iako su u vrijeme pandemije koronavirusa vatrogasci imali pune ruke posla, do danas u cijeloj županiji niti jedan vatrogasac nije zaražen koronavirusom. Bravo!

Zbog koronavirusa, mnoge su, inače uobičajene vatrogasne aktivnosti, odgođene ili čak otkazane. Ali ne i one strateške, poput ulaganja u kapitalni projekt Obučnoga centra Šapjane. U taj je centar uloženo novih tri milijuna kuna, a ovih dana u Šapjane je stigla i teška građevinska mehanizacija inženjerske postrojbe Hrvatske vojske, koja priprema teren za uređenje novih vježbovnih polja. Bravo!

A i prije korone, Vatrogasna zajednica PGŽ-a očito je radila dobar posao. Na primjer, prošle godine bila je nositelj organizacije velike međunarodne vježbe, Modex Cres 2019. Na toj je vježbi sudjelovao i talijanski modul, koji je napravio iscrpnu analizu događanja, komplimentirajući organizatoru na dobro odrađenom poslu. Bravo!

Već desetljećima Vatrogasna zajednica PGŽ-a veliku pozornost posvećuje stručnoj izobrazbi i usavršavanju svojih kadrova, pa danas u svojim redovima ima sposobne vatrogasce, a ima i vrhunski instruktorski kadar, međunarodnoga ugleda. O specijalističkim obukama, kao ključu izvrsnosti Vatrogasne zajednice PGŽ-a, za Nazovi 193 govori Dario Gauš. Bravo!

Za Nazovi 193 govori i Željka Šarčević Grgić, načelnica Općine Klana, koja o „svojim“ vatrogascima govori samo biranim riječima, u superlativima. Bravo!

U ovom broju Nazovi 193 prisjećamo se i najzahvalnijih intervencija, koje su posljednja dva-tri desetljeća predstavljale najveće izazove za vatrogasne operativce, a odrađene su uspješno i učinkovito. Bravo!

Donosimo i priču o samozatajnom Damiru Trinajstiću, vjerojatno najvećem kolekcionar vatrogasnih amblema, i još koječega drugog, u Hrvatskoj. Bravo!

Korona je možda utjecala na neke vatrogasne aktivnosti i u nekim segmentima usporila vatrogasce. Ali sigurno nije utjecala na njihovu operativnost i učinkovitost, a još mane na njihov moral i elan. Bravo!

Vatrogasna zajednica PGŽ-a bez zaraženih vatrogasaca

Pandemija koronavirusa, koja je „pokosila“ cijeli svijet, nije zaboljela ni Hrvatsku. Iako je naša zemlja na taj izazov odgovorila bolje nego mnoge druge zemlje, koronavirus ipak se itekako odrazio na naš život, u svim segmentima, pa tako i u vatrogasstvu.

Prilagodba Vatrogasne zajednice PGŽ-a novonastalim okolnostima bila je vrlo uspješna. Kako ističe Mladen Šćulac, županijski vatrogasni zapovjednik, jedan od prvih poteza koji je povučen, sa svrhom zaštite samih vatrogasaca, bila je reorganizacija rada. - U vrijeme pandemije, sukladno nalogu glavnoga vatrogasnog zapovjednika, u našim javnim vatrogasnim postrojbama uveli smo 24-satne smjene, sa 72 sata odmora, a sve kako bi se smanjili kontakti i fluktuacija ljudi. Taj režim

M. Šćulac, županijski vatrogasni zapovjednik

nisu nam trebali, ističe županijski zapovjednik Šćulac. rada pokazao se vrlo uspješnim, u preventivnom smislu, a bio je na snazi do 11. svibnja, kada smo se vratili uobičajenom radnom ritmu i smjenama (12-24-12-48). Da je ta mjera bila učinkovita, potvrđuje i podatak da do danas na cijelom području naše vatrogasne zajednice nemamo niti jednog vatrogasca oboljelog od koronavirusa. To je za pohvalu, a ujedno je i dokaz da su se naši vatrogasci, ne samo profesionalni, pridržavali naputaka o primjeni zaštitnih mjera. Također, za slučaj pojave koronavirusa u nekoj od naših postrojbi, razradili smo scenarije gdje će se ta postrojba dislocirati, dok se prostor ne dezinficira. Svako požarno područje unutar naše vatrogasne zajednice imalo je takve alternativne prostore. Nasreću,

nisu nam trebali, ističe županijski zapovjednik Šćulac.

Predavanje o koronavirusu

Predavanje su odslušale sve smjene JVP-a Grada Rijeke

U sklopu preventivnih aktivnosti, a zahvaljujući dobru suradnji koju riječki vatrogasci već godinama imaju s KBC-om Rijeka, u JVP-u Grada Rijeke održana su stručna predavanja o koronavirusu. Tako su vatrogasci saznali osnovne podatke o toj bolesti, izvorima infekcije, simptomima bolesti, te kako se ona širi. Poseban naglasak stavljen je na prevenciju, pri čemu je upozoreno na potrebu održavanja socijalne distance, pojačane higijene, te korištenje zaštitne opreme – maskica i rukavica.

Slična edukativna predavanja organizirana su i u JVP-u Opatija te još nekim vatrogasnim postrojbama.

Aktivna uloga vatrogasaca u suzbijanju pandemije koronavirusa

U jeku pandemije, i članovi DVD-a San Marino-Novi Vinodolski dodatno su se aktivirali: uveli su besplatan telefon za informacije o koronavirusu, građanima u samoizolaciji i starijim sugrađanima dostavljali su namirnice, redovito su bili u ophodnji grada, te provodili dezinfekciju javnih površina

Tijekom pandemije, vatrogasne postrojbe iz svih dijelova županije, profesionalne i dobrovoljne, bile su na raspolaganju lokalnim stožerima Civilne zaštite. Među ostalim, angažirane su i na distribuciji dezinfekcijskih sredstava, zaštitnih maski i rukavica, koje su iz skladišta Civilne zaštite dostavljale u staračke i učeničke domove, te dječje vrtiće u Gorskome kotaru, na područje riječkoga prstena, u liburnijski kraj i na otoke. - Bili smo uključeni i u pripremu hotelskih objekata Sv. Lucija u Kostreni, koji su bili planirani za prihvata građana s određenom mjerom samoizolacije. Također, naše su vatrogasne postrojbe, u suradnji s pripadnicima Civilne zaštite i policije, sudjelovale u ophodnjama javnih površina, tijekom zabrane okupljanja, a dron-tim JVP-a Grada Rijeke javni je prostor nadzirao i iz zraka, navodi Šćulac.

Donacija JVP-a Grada Krka riječkome KBC-u

U jeku pandemije koronavirusa, medicinsko je osoblje bilo je izloženo iznimnim naporima i stresu. Prepoznali su to i krčki vatrogasci, te su u hvalevrijednoj akciji prikupili 3.000 kn za nabavu zaštitne opreme za medicinsko osoblje KBC-a Rijeka. Na inicijativu Bore Lušića, jednog od 23 pripadnika krčkoga JVP-a, donirani je iznos prikupljen u svega nekoliko dana i uplaćen na žiro-račun KBC-a. Kako ističu u JVP-u Grada Krka,

Humani čin krčkih vatrogasaca

tom su gestom htjeli izraziti svoju zahvalnost svim medicinskim radnicima, za izniman posao koji su odradili. To se, kako su istaknuli, pozitivno odrazilo i na dobru zdravstvenu sliku u županiji, što je uvelike zasluga svih tih vrijednih i samozatajnih zdravstvenih radnika.

Mnoge vatrogasne aktivnosti „na čekanju“

Zbog pandemije koronavirusa, mnoge su, inače uobičajene vatrogasne aktivnosti otkazane ili odgođene. Primjerice, nije bilo vatrogasnih natjecanja, proslava obljetnica, predavanja i stručnih osposobljavanja. - Prvo osposobljavanje, nakon pandemije, organizirali smo tek u lipnju, a radi se o našem tradicionalnom osposobljavanju za desantiranje iz helikoptera. Što se tiče natjecanja, ona su i dalje odgođena, a vidjet ćemo hoće li ih biti moguće organizirati najesen, što će prvenstveno ovisiti o epidemiološkoj slici i situaciji s koronavirusom. Što se tiče proslava obljetnica, preporuka glavnog vatrogasnog zapovjednika je da se te proslave mogu održati, ali uglavnom u okviru članstva pojedine postrojbe, koja tu obljetnicu slavi, pojašnjava Šćulac, te ističe još jednu posljednicu pandemije: - Zbog koronavirusa, u prvih pet mjeseci ove godine imali smo povećani broj intervencija. Naime, zbog ograničavanja kretanja i boravka kod kuće, mnogi su građani prionuli pojačanom čišćenju i uređenju svojih okućnica, što uključuje i spaljivanje korova. Pritom je dolazilo i do požara, zbog nedovoljnog opreza građana. Nasreću, radilo se o manjim požarima koje su naše snage na vrijeme sanirale. Ipak, u travnju smo imali i jedan veliki šumski požar, u Kostreni, koji je također prouzročio ljudskom nepažnjom. Požar je izbio u 10.00 sati, na teško pristupačnom terenu, na kojem je i dalekovodna mreža. Naše su snage, a radilo se

o 60-ak vatrogasaca iz bakarskoga i riječkoga prstena, djelovali na rubnim područjima požara, dok nam je pomoć iz zraka pružio jedan kanader. Uz njegovu potporu, požar je ugašen oko 16.00 sati. Ovom prilikom zahvaljujem pilotu na vrhunski odrađenom poslu, te pohvaljujem izvrsnu suradnju koju i inače imamo s protupožarnim zračnim snagama u Divuljama, kazao je Šćulac.

TETRA sustav za komunikacijski iskorak

Što se tiče pripreme sezone, ove godine nije bilo tradicionalne županijske vatrogasne vježbe, upravo zbog pandemije. Ipak, Vatrogasna zajednica PGŽ-a nije mirovala, te je napravljen velik iskorak na planu komunikacije. - U suradnji s Ministarstvom unutarnjih poslova, proširili smo TETRA sustav komunikacije, koji je dosad radio samo na jednom kanalu. Sada smo otvorili još pet dodatnih radnih kanala, napravili smo raspored radio-veza, analognih i digitalnih, te smo kanele umrežili u TETRA sustav. Taj ćemo sustav koristiti ubuduće, što će znatno pridonijeti pojednostavljenju komunikacije i, još važnije, čujnosti na cijelom području, pojasnio je Šćulac, te dodao da će se u ljetnoj požarnoj sezoni ove godine angažirati ukupno 69 sezonskih vatrogasaca, sedam više nego lani. Tih sedmero sezonaca ovoga će ljeta, prvi put, biti pojačanje JVP-u Grada Rijeke.

Nova tri milijuna uložena u Centar Šapjanane

Obilazak kompleksa u Šapjanama

Nakon šestomjesečnih radova, u Šapjanama je dovršena energetska obnova upravne zgrade Centra za obuku interventnih službi Primorsko-goranske županije. Time je, bude li potrebno, omogućena uspostava dislociranog centra za upravljanje žurnim službama u izvanrednim situacijama.

Energetska obnova upravne zgrade stajala je nešto više od tri milijuna kuna. Projekt je sufinanciran bespovratnim EU sredstvima u iznosu od 1,1 milijun kuna, a po milijun kuna osigurali su i Primorsko-goranska županija te županijska Vatrogasna zajednica. Članovi Vatrogasne zajednice PGŽ-a i sami su se uključili u projekt, te su volinterskim radom na uklanjanju pregradnih zidova, probijanju otvora za vrata i sličnim radovima, uštedjeli oko 100.000 kn.

U sklopu energetske obnove, na upravnoj zgradi, površine 1.500 m², obavljani su brojni građevinski radovi: toplinska izolacija vanjskih zidova i krovništa, toplinska zaštita međukatne konstrukcije (između negrijanog suterena i ostatka zgrade), ugradnja aluminijske stolarije. Također, modernizirana je kotlovnica, a postojeći

Čelnici PGŽ-a i Grada Rijeke zadovoljni viđenim

sustav centralnog grijanja zamijenjen je novim i ekonomski isplativijim sustavom na pelete. Obavljeni su i potrebni elektrotehnički zahvati, prije svega ugradnja energetske učinkovitijeg sustava rasvjete.

Sredinom ožujka zgradu su obišli čelnici Primorsko-goranske županije, Grada Rijeke, Općine Matulji, te županijske Vatrogasne zajednice. Tom je prilikom predsjednik Vatrogasne zajednice PGŽ-a, Slavko Gauš, istaknuo važnost Centra u Šapjanama, kao trenutačnog središta za sve žurne službe, a ne samo vatrogasce. - Uređenjem upravne zgrade, stvoreni su uvjeti i za dislociranje županijskoga centra za upravljanje žurnim službama u kriznim

situacijama. Ovo je zasad jedini takav izdvojeni centar u Hrvatskoj, koji u slučaju potrebe može trenutačno biti u funkciji, naglasio je Gauš.

Zadovoljan viđenim, župan Zlatko Komadina naglasio je pak da centar u Šapjanama, iako njime upravljaju vatrogasci, u slučaju potrebe postaje sjedište svih žurnih službi, odnosno sustava zaštite i spašavanja. Također je podsjetio na činjenicu da Županija za redovitu djelatnost Vatrogasne zajednice izdvaja jedan posto proračunskih sredstava, što u ovoj godini iznosi dva milijuna kuna. Pored toga, uoči požarne sezone, Županija s dodatnih 75.000 kn sufinancira pripremu vozila, opreme i ostale tehnike za sezonu.

Dosad uloženo šest milijuna kn

Odlukom Vlade RH, bivša vojarna Boršt predana je na uporabu i korištenje Vatrogasnoj zajednici PGŽ-a početkom 2009. godine. Do danas je u uređenje Centra uloženo nešto više od šest milijuna kuna. Pored uređenja upravne zgrade, tim sredstvima sanirana su krovista na nekoliko objekata, ukupne površine 1.830 m², izgrađeno je 1.700 m vodovodne mreže, nova trafostanica, uređen je bungalov i kontejnerski poligon za tzv. vrući trening, uređen je i objekt za održavanje osobne zaštitne opreme i izolacijskih aparata, izgrađeno je vježbovno polje za urbana spašavanja (potresi i ruševine) te spašavanja s visina, postavljen je vježbovni labirint – kavez za orijentaciju u uvjetima smanjene vidljivosti, uređen je i segment za spašavanja ispod razine zemlje, vježbovno polje za potražne pse, obnovljena je nadstrešnica parka vozila uz tzv. slijepi kolosijek, te brojni drugi manji zahvati.

Nova ulaganja

Energetskom obnovom upravne zgrade nije obuhvaćeno uređenje interijera. Za dovršetak učionica, knjižnice, sanitarnih čvorova, arhive i ostalih prostorija, kao i prizemlja, potrebno je još milijun kuna, a tu kapitalnu donaciju osigurat će Županija. Dovršetak svih radova na upravnoj zgradi očekuje se u sljedećih nekoliko mjeseci.

U pripremi je i polaganje optičkoga kabela, što će omogućiti punu djelotvornost, razmjenu informacija i komunikaciju. Također, glavni vatrogasni zapovjednik RH, Slavko Tucaković, u ime HVZ-a, uputio je zahtjev Ministarstvu obrane za obavljanjem građevinskih radova unutar Centra u Šapjanama. Riječ je o zemljanim iskopima za potrebe daljnjeg uređenja Centra, koje bi trebali obaviti pripadnici inženjerijske postrojbe Hrvatske vojske.

Šapjane - najveći uspjeh, ali i uteg Vatrogasne zajednice PGŽ-a

O Centru Šapjane bilo je govora i na godišnjoj sjednici Skupštine Vatrogasne zajednice PGŽ-a. Kako je tom prilikom naglašeno, Zajednica je ponosna na svoj projekt Centra Šapjane, koji je od početka zamišljen kao multifunkcionalni trenažni poligon, namijenjen vatrogascima iz cijele Hrvatske, ali i Italije i Slovenije, kao i ostalim službama iz sustava zaštite i spašavanja. Sukladno toj početnoj ideji, Vatrogasna zajednica PGŽ-a očekivala je da će se u financiranje njegove izgradnje uključiti i drugi pravni subjekti. Nažalost, iako se centar u Šapjanama gradi već nekoliko godina, dosad su glavni i jedini investitori u taj projekt bili samo Vatrogasna zajednica PGŽ-a i Primorsko-goranska županija, a povučena su i određena EU sredstva.

Dodatnih milijun kuna uložiti će se u upremanje interijera

Iza Vatrogasne zajednice PGŽ-a uspješna godina

– Kada smo kretali u ovaj projekt, očekivali smo ne samo deklarativnu, već i konkretnu financijsku potporu ostalih vatrogasnih organizacija iz Hrvatske i inozemstva, pomoć države, institucija te pravnih subjekata koji bi u Šapjanama pronašli interes, prije svega kroz obuku i usavršavanje svojih kadrova. Nažalost, do danas se to nije dogodilo. Naša Vatrogasna zajednica u par godina uložiti će oko dva milijuna kuna u razvoj Šapjana. Iako je to za naš proračun nemalo opterećenje, te smo zbog toga bili prisiljeni smanjiti izdavanja za neke

druge programe, za dovršetak projekta trebat će mnogo veća sredstva i sasvim je sigurno da mi sami to ne možemo realizirati. Nadamo se da će mjerodavne institucije prepoznati stratešku važnost ovog projekta i uključiti se što prije u njegovo financiranje, jer ovdje se zaista radi o projektu od nacionalnog interesa, naglasio je Gauš.

Kažimo još i to da je Skupština usvojila i financijski plan za 2020. godinu, u iznosu od gotovo 5,2 milijuna kuna.

Teška mehanizacija Hrvatske vojske stigla u Šapjane

Početkom lipnja u Obučnome centru u Šapjanama počeli su pripremni radovi na uređenju novih vježbovnih polja za obuku vatrogasaca i pripadnika ostalih žurnih službi. Iskope i druge zemljane radove obaviti će teška mehanizacija inženjerijske postrojbe Hrvatske vojske, čiji je angažman Hrvatska vatrogasna zajednica dogovorila s Ministarstvom obrane.

Obilazak kompleksa Šapjane

Teška mehanizacija HVZ-a

Pripadnici inženjerije Hrvatske vojske 1. lipnja stigli su s teškom mehanizacijom u Obučni centar u Šapjane, gdje će obaviti iskope i ostale zemljane radove, kako bi pripremili teren za uređenje novih vježbovnih polja: za gašenje, spašavanje u tunelima i na prometnicama, za obuku vatrogasnih timova s potražnim psima i dr. Tri teška stroja s posadom taj bi posao trebala obaviti za desetak dana, a bude li potrebno, Hrvatska vojska osigurati će i dodatnu mehanizaciju.

Tim povodom Centar Šapjane obišli su glavni vatrogasni zapovjednik RH Slavko Tucaković, brigadni general Krešo Tuškan, zapovjednik Zapovjednog operativnog središta Glavnog stožera Oružanih snaga RH, primorsko-goranski župan Zlatko Komadina te čelnici vatrogasnih zajednica Primorsko-goranske, Istarske i Ličko-senjske županije.

Slavko Gauš, predsjednik Vatrogasne zajednice PGŽ-a, tom je prigodom još jednom naglasio da bi projekt Obučnoga centra Šapjane napokon trebao postati državni strateški prioritet. - Nadam se da će s novom organizacijom Hrvatske vatrogasne zajednice naš centar biti uvršten u nacionalne priori-

tete. Projekt Obučnoga centra Šapjane procijenjen je na oko 70 milijuna kuna i naša županijska vatrogasna zajednica, čak ni uz pomoć Županije, ne može sama financirati njegovu realizaciju. Ovo je već sada međunarodni centar za obuku, najbolji na području šire regije. Danas krećemo s novim zahvatima, uz veliku potporu Ministarstva obrane. Zahvaljujem glavnom vatrogasnom zapovjedniku, g. Tucakoviću, koji je dogovorio tu suradnju, kao i Ministarstvu obrane, koje je uvidjelo važnost ovog projekta i odlučilo nam pomoći, rekao je Gauš.

Tucaković obećao pomoć HVZ-a

- Vatrogasna zajednica PGŽ-a iznimno je ekipirana i uvježbana za najzahtjevnije zadatke, a ono što je dosad napravila u Šapjanama je za pohvalu. U ovom obučnom centru već su bili vatrogasci iz Koreje, Izraela, Australije, Tajlanda, SAD-a i mnogih europskih zemalja, tu su organizirane i neke vrlo zahtjevne vježbe, čak i međunarodne. Naravno, projekt treba dovršiti, a Hrvatska vatrogasna zajednica, koja je 1. siječnja ove godine postala mjerodavno tijelo za vatrogastvo, pomoći

Velik interes medija za događanja u Šapjanama

S. Tucaković

će u njegovoj realizaciji. Potvrđuje to i ova suradnja s Ministarstvom obrane, s kojim uspješno surađujemo već dugi niz godina, izmjenjujemo resurse i zajedničkim snagama stvaramo sposobne vatrogasne postrojbe. Zahvaljujem bivšem ministru obrane, Damiru Krstičeviću, na razumijevanju i pomoći u izgradnji ovog trenažnog centra, koji će biti na raspolaganju svim službama sustava domovinske sigurnosti. Također napominjem da će Vlada RH uskoro donijeti odluku o osnivanju državne Vatrogasne škole, s odjeljenjima u Rijeci, Splitu i Osijeku, a do kraja godine donijet će se i strategija razvoja vatrogastva. To su dvije ključne stvari kojima će se osigurati daljnji razvoj hrvatskoga vatrogastva, naglasio je Tucaković.

Tuškan: Svi imamo isti zadatak

- Prije svega, zahvaljujem vatrogascima na svemu što su učinili u vrijeme pandemije koronavirusa. Sada nas očekuju i ljetni požari, u kojima će vatrogasci opet biti na prvoj crti. Hrvatska vojska i vatrogasci surađuju dugi niz godina, ne samo u akcijama gašenja požara, već i drugim intervencijama povezanim sa spašavanjem ljudi. Surađujemo i na razvoju naših taktika, tehnika, procedura, obuka. Danas smo u prilici pomoći pri izgradnji infrastrukture u ovom centru u Šapjanama, koji će biti u funkciji daljnjeg razvoja naših sposobnosti. Svi smo mi na istom zadatku – pružiti građanima sigurnost, putem našeg sustava domovinske sigurnosti. Naposljetku, nadamo se da će i vojska koristiti ovaj centar za obuku svojih kadrova, istaknuo je brigadni general Krešo Tuškan.

K. Tuškan

Komadina: Šapjanama dodijeliti nacionalni status

- Hvala Hrvatskoj vojsci koja je kompleks Šapjane predala na upravljanje našim vatrogascima. Dosad je jedino Primorsko-goranska županija osiguravala sredstva za uređenje ovog centra, iako je on već odavno prerastao županijske granice. U njemu se, naime, obučavaju i vatrogasci iz Istarske i Ličko-senjske županije, ali i drugih zemalja. Naša je želja da Šapjane postanu državni centar obuke za prirodne katastrofe i accidente. Da bi se to postiglo, mora se donijeti strateška odluka Vlade RH, kako bi počelo financiranje ovog projekta i iz državnog proračuna, te iz strukturnih fondova Europske unije, napomenuo je Zlatko Komadina, primorsko-goranski župan.

Z. Komadina

Kozlevac: Imate potporu vatrogasaca Istarske županije

- Vatrogasna zajednica Istarske županije podržava projekt Obučnoga centra Šapjane, doduše, dosad samo na deklarativnoj razini. Vatrogastvo Istarske županije u prošlosti je bilo oslonjeno na vatrogastvo Primorsko-goranske županije, koje je bilo razvijenije od našeg, osobito ono dobrovoljno. U posljednjih 25 godina i mi smo napravili velike iskorake, zahvaljujući pomoći kolega iz Primorsko-goranske županije. Želja nam je da se sustav civilne zaštite poboljša, a ovaj projekt je na tom tragu. Vatrogasci su najbrojnija i najorganiziranija sastavnica tog sustava. Danas, sve ono što ne radi policija, vojska ili zdravstveni sustav, rade vatrogasci. Na gašenje požara otpada tek 40 % naših intervencija. Sve ostalo su razne tehničke intervencije, od prometnih nesreća, akcidenata s opasnim tvarima, do pomaganja u prirodnim katastrofama i spašavanja životinja. Zbog toga su ovakvi projekti jako važni, naglasio je Dino Kozlevac, županijski vatrogasni zapovjednik Istarske županije.

D. Kozlevac

Ostović: Šapjane – vizionarski projekt

- Šapjane su vizionarski razrađen projekt, koji se nakon dugo godina napokon ostvaruje. Vatrogasci Ličko-senjske županije već se više od 20 godina obučavaju u Primorsko-goranskoj županiji, najprije u JVP-u Grada Rijeke, a sada i u Šapjanama. Šapjane su potrebne hrvatskom vatrogastvu, osobito nama u Ličko-senjskoj županiji, zato što bi bilo neracionalno da mi gradimo svoj županijski obučni centar. To je nepotrebno. Štoviše, smatram da Primorsko-goranska, Istarska i Ličko-senjska županija i dalje trebaju nastaviti svoju suradnju i razraditi zajedničku strategiju daljnjeg razvoja, naglasio je Hrvoje Ostović, županijski vatrogasni zapovjednik Ličko-senjske županije.

H. Ostović

Talijanski modul o vježbi Modex Cres 2019.

Dobro isplanirana i vrlo korisna vježba

Od 6. do 10. travnja prošle godine, na otoku Cresu održana je velika međunarodna vatrogasna vježba gašenja šumskih požara s modulima, prva toga tipa u povijesti Europske unije. Na vježbi je bilo oko 450 sudionika iz osam europskih zemalja, među kojima je bila i Italija. Talijanski vatrogasci objavili su iscrpnu analizu vježbe, a najvažnije naglaske te analize donosimo u nastavku.

Članovi talijanskog modula

Požari otvorenog prostora nisu više „rezervirani“ samo za područje Mediterana, već su postali globalni problem, što su pokazali i veliki skandinavski požari u ljeto 2018. godine. Svjesna sve većih izazova kada su u pitanju požari otvorenog prostora, Europa preispituje mogućnosti odgovora na takve izazove, tj. mogućnosti izgradnje učinkovitijeg sustava za spašavanje u situacijama velikih ugroza, a upravo u tom kontekstu organizirana je i vježba na Cresu. Modex Cres bio je izložen mnogim barijerama; pored jezične, svaka od osam zemalja sudionica ima drugačiji vatrogasni sustav, operativne postupke, procedure, prakse, standarde za opremu. Ipak, upravo zahvaljujući toj vrsti vježbi, pokazalo se da postaje moguće organizirati i stvar-

ne međunarodne intervencije, u slučaju ozbiljnih požara u šumama. Jer, sve vježbe, ako su dobro isplanirane, a ova je to bila, uspijevaju dočarati stvarne probleme koji nastaju u stvarnim intervencijama, a jedino što je nedostajalo da bi fingiranje velikog šumskog požara bilo još stvarnije, bila je prava vatra. Tijekom vježbe nastajali su veći ili manji problemi, poput predugog vremena čekanja na uključivanje u vježbove aktivnosti, problema snalaženja na nepoznatom terenu i sl., ali su odmah osmišljena zanimljiva i inovativna rješenja.

Priprema za vježbu

Kada je talijanska nacionalna organizacija za prevenciju, spašavanje i pomoć u prirodnim katastrofama (CNVVF) došla poziv za sudjelovanje u vježbi na

Cresu, pojavila se dvojba: sudjelovati s modulom sastavljenim samo od vatrogasaca (što bi bilo najjednostavnije i lako za organizirati) ili sudjelovati s mješovitim modulom, sastavljenim i od pripadnika drugih službi. Opedjelili smo se za drugu verziju. Ideja je bila usredotočiti se na modul koji se temelji na stvarnoj organizaciji AIB sustava naše zemlje (talijanski sustav za gašenje požara otvorenog prostora), s ciljem da se također pridoneše poboljšanju odnosa i suradnje unutar regionalnog AIB sustava i, u perspektivi, cjelokupnog nacionalnog AIB sustava. Ni jedna od tri komponente koje trenutno čine AIB sustav (regije, volonteri, CNVVF) ne može sama riješiti problem šumskih požara. S obzirom na mjesto održavanja vježbe, odlučeno je radi-

Postavljanje kampa

ti s regijom Friuli Venezia Giulia, tim više što postoji i programski sporazum između regije Friuli i CNVVF-a koji, između ostalog, predviđa i provođenje zajedničkih vježbi.

Regija Friuli Venezia Giulia prihvatila je tu inicijativu s velikim zanimanjem, uključujući različite regionalne komponente koje se bave šumskim požarima: regionalnu šumarsku službu, Civilnu zaštitu, AIB volontere. Postavljanje modula sastavljenog od različitih administracija nije bio lak zadatak. Trebalo je identificirati organizacijski model, temeljen na prepoznavanju važnosti svih komponenti i podjeli uloga odgovornosti. Tako su se izbjegli mogući problemi u vodstvu i organizaciji, a što je izgledno u ovoj vrsti operacije. No, taj zahtjevan pokušaj, s doživljenim praktičnim iskustvom, znanjem i neposrednim vezama koje su se razvile između sudionika, na različitim razinama, već je dao pozitivne rezultate, čak i u uobičajenim aktivnostima na regionalnom području. Čak ni rješavanje administrativnog dijela vježbe (ugovori s Apellom, podjela troškova i sl.) nije bilo lako, ali su zahvaljujući fleksibilnosti svih sudionika uvijek pronađena konstruktivna rješenja. Vjerojatno, kao što je u šali naglasio Fabio Di Bernardo, direktor Volonterske službe regije Friuli, činjenica da smo imali malo vremena za organiziranje svega, pomogla nam je da riješimo, ili bolje rečeno izbjegnemo probleme.

U početku je odlučeno da se od CNVVF-a koristi kompletan MSL (Modulo

U talijanskom modulu 58 članova i 25 vozila

Arhitektura mehanizma EU predviđa stvaranje modula od strane država članica s unaprijed definiranim karakteristikama, samodostatnošću i sposobnošću neovisnog upravljanja u slučaju poziva. Minimalna oprema potrebna za modul je sljedeća: dovoljno sredstava za kontinuirane intervencije s najmanje 20 operatera, najmanje četiri terenska vozila kapaciteta od najmanje 2.000 litara vode, adapteri za okove, sposobnost rada sedam dana uzastopno, te kretanje u roku od šest sati od prijma opskrbe.

Talijanski modul sastojao se od 25 vozila i 58 članova: pripadnika Nacionalne vatrogasne brigade, resursa autonomne regije Friuli Venezia Giulia, članova Civilne zaštite, Regionalne šumarske straže i AIB-ove općinske dobrovoljne službe, te ANA-e. Voditelj modula bio je inženjer Luca Rosiello iz provincijskog zapovjedništva u Rimu, s već stečenim iskustvom na međunarodnom polju i u vježbama europskog mehanizma. Sa stajališta operativnih sposobnosti, na temelju heterogenog sastava, modul je mogao izvoditi izravne i neizravne napade na vatru (s ručnim i/ili motornim alatima), djelovati u obrani domova, stvarati vodene točke za helikoptere, kao i za sve operacije predviđene aktivnostima AIB-a, od početnog napada do produženog napada, od sanacije

Talijanski modul posjetio i Christos Stylianides, povjerenik Europske komisije za humanitarnu pomoć i civilnu zaštitu

do nadzora i, ako je potrebno, djelovati i prema nalogu lokalnih vlasti. Nadalje, bila je predviđena i mogućnost rada tijekom noći, u skladu s ciljanim i sigurnosnim uvjetima. Ostali moduli, primjerice bugarski, nisu ponudili mogućnost za noćni rad. Jedna od karakteristika talijanskog modula bili su SIAI-i, interventni timovi regionalnog šumarskog korpusa za teško prohodna okruženja, koji su se mogli transportirati vlastitom opremom i raditi u teško prohodnim okruženjima. Radio-komunikaciju na cesti i otoku osiguravao je TLC-sustav vatrogasne brigade.

Tijekom vježbe, talijanski modul pratila su dva trenera: Miguel Cruz iz Nacionalne uprave civilne zaštite Portugala i Gianfilippo Micillo iz Boscheve vatrogasne službe vatrogasne brigade. Kako to zahtijeva vježba, dva trenera su odredila sljedeće ciljeve za vježbu modula: testirati sposobnost prilagodbe operativnog lanca zapovjedništva modula različitim scenarijima, razviti vještine planiranja operativnih aktivnosti modula, utvrđivanjem njihovih prioriteta i korištenjem operativnih sposobnosti različitih komponenti, poboljšati sposobnost zajedničkog rada između različitih komponenti modula, razviti sposobnost koordinacije i komunikacije s lokalnim vlastima i službenicima za vezu u Mehanizmu EU, razvijati kapacitete za suradnju s drugim europskim modulima i nacionalnim agencijama, razviti sposobnost upravljanja situacijama s pogodnom populacijom i lokalnim operaterima, organizirati koordinacijsku točku između modula, identificirati i podijeliti zadatke i odgovornosti. Također, analizirana je i priprema operativnih planova u dogovoru s drugim lokalnim modulima, a cilj je bio i organizirati koordinacijsku točku između modula, identificirati i podijeliti zadatke i odgovornosti, pripremiti operativne planove u dogovoru s drugim lokalnim modulima, razviti vještinu za obavljanje početne procjene situacije i odgovarajućih potreba u pogledu resursa, razviti sposobnost korisnog sudjelovanja na sastancima taktičke razine, razviti sposobnost dijeljenja resursa s drugim modulima, razviti sposobnost upravljanja izvorima modula, istovremeno na različitim lokacijama, kao i upravljanje incidentom koji se dogodio na modulu.

Određena su i dva operativna nadžera koji su upravljali timovima i

Brifing prije izlaska na teren

Terenski zadaci bili su vrlo izazovni

operacijama na licu mjesta: jedan za šumske požare, inspektor Armando Rosa Gastaldo iz regionalnog šumarskog korpusa, a drugi za požarna sučelja, načelnik Oriano Basso iz zapovjedništva Udine VVF. Upravljanje logistikom povjerenost je Mariju Pugnettiju, regionalnom časniku civilne zaštite, uz pomoć inspektora Marca Tancona iz zapovjedništva VVF-a u Pordenoneu.

Tijek događanja

Vježba je počela 7. travnja, okupljanjem i odlaskom kolone s teretnog terminala Ferneti na talijansko-slovenskoj državnoj granici. Tamo su se okupili svi članovi modula, a *team leader* dao je posljednje upute prije odlaska. Krenulo se prije zore, kako bi

se stiglo na vrijeme na trajekt koji će kolonu sastavljenu od 25 vozila odvesti s otoka Krka do otoka Cresa. Vozilo TLC vatrogasne brigade, smješteno u sredini kolone, jamčilo je međusobnu povezanost između VVF radio-sustava i FVG regije, omogućavajući tako komunikaciju između svih vozila. To je prvi mali uspjeh vježbe: svim komponentama omogućeno je da međusobno komuniciraju putem radija. Na nacionalnom teritoriju još uvijek postoje mnoge situacije u kojima se to ne događa. Problem je riješen na vrijeme, a rješenje su pronašli regionalni i VVF stručnjaci.

Po dolasku u luku Valbiska, krenulo se prema Cresu. Od tog trenutka modul se mogao pozvati da intervenira u bilo

Vozila talijanskoga modula

kojem trenutku. Štoviše, *team leader* Rosiello već je tada osnovao i operativni tim za hitne slučajeve i opskrbio ga vodom. Iskrcaj je bio u vrlo napućenoj marini Merag, gdje je postavljen RDC (Reception & departure center). Kolona je krenula dalje, prema bazi operacija, postavljenoj u obližnjem kampu Kovaci. Tu se nalazili svi moduli, koji su počeli postavljati svoje baze. Zanimljivo je bilo vidjeti kako su organizirani različiti moduli s logističkog stajališta; španjolski GFFF je bio onaj s najslabijom logistikom.

Postavlja se nekoliko malih kućnih šatora za zajedničke aktivnosti (zapovjedno mjesto, svlačionica, itd.), odvojene strukture za toalete, šatorčić u obliku iglua za odmor. Rezultat je vrlo brza postava koja omogućuje operativnu dostupnost modula, brže od ostalih. Ista vrsta postavljanja šatora je kod Bugara, Grčka se osrednje postavila, dok je zadivljujuća austrijska postava šatora. Vrsta logistike i potrebno vrijeme za postavljanje uvelike utječu na rad, barem u ranim fazama intervencije. Postavljanje kampa je uzelo mnogo vremena, također je kiša sve usporila i navela vođu ekipe da odgodi raspoloživost operativnih timova za tri sata ujutro, drugog dana treninga. Zapravo je bilo potrebno osigurati malo odmora osoblju koje između putovanja i postavljanja terena radi više od 20 sati. *Team leader* također se mora pozabaviti različitim pravilima koja reguliraju radno vrijeme komponenata njegovog modula: na primjer, za šumare ne po-

stoje 12-satne smjene, kao za vatrogasce. Stoga je potrebno pronaći rješenje koje će definirati 8-satne smjene s promjenama u 6, 14 i 22. Zbog toga je i kuhinja morala biti organizirana sukladno tim smjenama. Popodne se saziva niz koordinacijskih sastanaka između timova i s lokalnim vlastima, tijekom kojih se objašnjava izvanredna situacija i traže se operativni kapaciteti različitih modula. Za večeru, alpinisti već rade i osiguravaju dobar topli obrok članovima modula.

Noću, modul se aktivira za požar koji se opasno približava selu Vodice. Talijanski modul, koji je na licu mjesta koordinirao hrvatski *Incident Commander* (zapovjednik na mjestu nesreće), podijeljen je u dva tima: jedan za zaštitu kuća (vatrogasci) i jedan za gašenje požara u šumovitom dijelu (AIB-ovi volonteri i Regionalni šumarski korpus). Naravno, na AIB-ovim vježbama uvijek je teško raditi zamišljajući požar koga nema, ali u ovom slučaju je čak i kiša pridonijela suzbijanju mašte. Razvoj vježbe stvara dodatne akcije koje treba izvesti uvođenjem tzv. „dodatnih poteškoća“, koje se dese tijekom vježbe. To je bio slučaj vježbe spašavanja ozlijeđenog hrvatskog vatrogasca na nepristupačnom području, koji riskira život zbog blizine požara. Tom prilikom su šumari, volonteri i vatrogasci pokazali sposobnost zajedničkog rada, koristeći planinarske tehnike. Uslijedila je vježba potrage za još jednim hrvatskim vatrogascem koji je, prema scenariju, nestao zbog pogoršanja požara. Istodobno, trebalo je

Izvlačenje ozlijeđene osobe

i preventivno evakuirati mjesto Vodice. Dok su vatrogasci tražili drugo mjesto pogodno za vodene točke koje bi obranile naselje, „stanovništvo“ koje je trebalo evakuirati spontano se predstavilo prije planiranog vremena.

U popodnevnim satima održala se nova vježba, zajedno sa španjolskim i bugarskim vatrogascima, pod vodstvom hrvatskog *incident commander*. Oko 22.00 sata dešava se promjena s drugom operativnom skupinom talijanskog modula. No, ovaj je put vodstvo vježbe pripremljeno iznenađenije: hrvatski *incident commander* je nestao, a potom se ponovno pojavio, ošamućen, baš u trenutku zaprimanja informacije da na području može biti neeksplozivnih eksplozivnih naprava. Zanimljiva „dodatna poteškoća“ za dvojicu *operational managera*, Bassa i Gastalda, koji moraju procijeniti kako nastaviti s operacijama. Nova „dodatna poteškoća“ iz Zapovjedništva vježbe: potrebno je organizirati koordinacijsku točku međunarodnih modula (na kojoj će se dijeliti informacije španjolskoga FFAT-a, koji stalno prati razvoj vatre, pružajući procjene o njenom vjerojatnom razvoju), te isplanirati operacije s lokalnim vlastima.

Tijekom noći razvija se novi požar na južnom dijelu otoka, na području Punta Križe, gdje postoje područja sučelja (blizina sela i šume) s kampovima i naseljenim područjima. Na mjesto događaja šalje se tim koji će procijeniti trenutnu situaciju i odrediti inicijative koje treba poduzeti. Taj tim uključuje

CFR inspektora i vođu VFF tima. Sljedeće jutro je posljednji dan masovne operacije na Punta Križi. Nakon brifinga s *incident commanderom*, odlučuje se o zajedničkoj intervenciji Talijana i Španjolca: Španjolci moraju položiti više od 400 metara crijeva, koje će motornom pumpom napajati talijanski vatrogasci. No, tu su se pojavile brojne poteškoće, koje nisu bile planirane: bugarska cisterna za dobavu vode je kasnila. Došlo je i do kvara španjolske pumpe, a jedan talijanski adapter imao je neispravno brtvilo, što je sve zajedno dovelo do odstupanja od plana vježbe. To je zapravo prednost ovih vježbi jer se njima otkriva na koje se sve probleme može naići.

Operacije se završavaju predajom novih modula *team leaderima* koji dolaze na razmjenu. Povratak u bazu, malo odmora, a zatim započinje rastavljanje šatora, zato što se sutradan očekuje i kiša. U večernjim satima zajednička i završna ceremonija. Srećom, sljedećeg jutra ne pada kiša, a mi nastavljamo s rastavljanjem šatora i spremanjem materijala na vozila. Zatim *briefing* prije odlaska s *team leaderom* i povratak kući, praćen kišom.

Zapažanja nakon vježbe

Modex Cres bio je vrlo intenzivna i zanimljiva vježba za talijanski modul. Jedina mana organizacije bila je ta što je osigurano premalo vremena za razmjenu iskustava, posjete drugim modulima i komentare o provedenim operacijama.

Logistika koja se koristila bila je preteška, što je zahtijevalo mnogo vremena za njezino sastavljanje i rastavljanje. Taj tip logistike pogodniji je za dugotrajna izvanredna stanja, ali ne za šumske požare koji zahtijevaju pravovremeni dolazak, spremnost raspoloživih resursa, mogućnost prelaska na druge požare. Trebalo bi razmotriti neko srednje rješenje, slično španjolskom ili bugarskom, s nekoliko velikih šatora za kolektivne aktivnosti i manje šatore u obliku iglua, jednostavnog i brzog sastavljanja / rastavljanja, za osoblje. Kao rješenje problema, trebalo bi osigurati timove posvećene isključivo logistici, ali to bi povećalo broj potrebnih operatera.

Sve više smo uvjereni da je za AIB intervencije izvan zemlje prikladno misliti

Zapovjednik talijanskog modula Luca Rosiello daje kratak osvrt na vježbu

Priprema za odlazak

samo na module s vozilima. Upotreba vlastite opreme i vozila zasigurno donosi veću sigurnost u vođenju operacija.

Miješani modul pokazao se kao vrlo zanimljivo rješenje za sve one složene situacije u kojima je AIB sustav artikuliran. Nije slučajno što je talijanski mješoviti modul pobudio zanimanje Španjolaca i Portugalaca. Mješoviti modul ima veće operativne mogućnosti, ali mu je potrebno stvoriti uvjete za zajedničko vježbanje. Talijanski AIB sustav podijeljen je na najmanje tri komponente: regije, vatrogasce, volontere AIB-a i šumske radnike. Njihov zajednički rad ne bi trebao biti samo u modulu i na europskim vježbama, već ubičajeni radni sustav.

Za kraj, ističemo da je vježba Modex Cres 2019. bila odlična organizacijska „teretana“, vrlo korisna za prilagođavanje raznih protagonista u borbi protiv šumskih požara, te izvršna platforma za testiranje zajedničkog rada raznih službi. Ovo iskustvo otvara put daljnjoj suradnji regionalnih snaga u vježbama šumskih požara. I najvažnije, Modex Cres potvrdio je da je dobra priprema glavni faktor uspjeha, kamen temeljac za sigurnost građana.

I, da, kad smo odlazili na vježbu, neki su nam rekli: Idete u Hrvatsku na odmor! Ma kakav odmor! Bila je to prava vježba, vrlo zahtjevna, čak iscrpljujuća!

Gordan Filinić, V.R.T.

Vatrogasna vježba u creskoj osnovnoj školi

Učenici sigurno i brzo evakuirani iz oštećene školske zgrade

Početkom veljače, u Osnovnoj školi Frane Petrića u Cresu održana je vatrogasna vježba, u sklopu edukativno-preventivnih aktivnosti, koje creski vatrogasci redovito poduzimaju na svom području.

Prema scenariju vježbe, nakon što je otok Cres pogodio potres, iz školske zgrade trebalo je hitno evakuirati učenike i nastavnike. Nakon znaka za evakuaciju, odmah su pozvane žurne službe: vatrogasci, Hitna medicinska pomoć i policija. Dolaskom na mjesto intervencije, voditelj creskih vatrogasaca dobiva informaciju da pojedini učenici nedostaju. Izdaje zapovijed za pretraživanje objekta. U pretraživanju su sudjelovala i tri vatrogasna potražna psa, iz DVD-a Opatija i JVP-a Opatija. Nakon što su potražni psi pronašli zatrpanu osobu, vatrogasci su pristupili izvlačenju nesrećene osobe te su joj pružili prvu pomoć, do dolaska djelatnika HMP-a. Istovremeno, drugi vatrogasni tim pronašao je još jednu ozlijeđenu osobu, u prostoriji na katu. Budući da pristup toj ozlijeđenoj osobi nije bio moguć kroz zgradu, koja je u

potresu znatno oštećena, vatrogasci su s vanjske strane postavili ljestve i metodom preklapanja spustili ozlijeđenu osobu, te je predali djelatnicima HMP-a na daljnu obradu.

Vježba je pobudila velik interes učenika, koji su disciplinirano slijedili upute vatrogasaca o napuštanju zgrade. Učenicima je omogućeno i razgledavanje vatrogasne tehnike, a osobito su ih oduševili potražni psi, koji su vješto i brzo pronašli nesrećene osobe.

Prema riječima predsjednika DVD-a Cres Damira Kučića i zapovjednika Nenada Kalabića, svrha ovakvih aktivnosti jest edukacija najšire javnosti o protupožarnoj preventivi, kao i svim drugim ugrozama, koje mogu utjecati na sigurnost ljudi i imovine. Vježba je uspješno izvedena te je pokazala kako žurne službe učinkovito i skladno surađuju. Za građane je to još jedna potvrda da mogu mirno spavati i da su u sigurnim rukama creskih dobrovoljaca. Vježbu je pratio i zamjenik creskoga gradonačelnika, Marin Gregorović, ujedno i načelnik stožera Civilne zaštite, koji je vježbu također ocijenio vrlo uspješnom.

Izvlačenje nesrećene osobe s prvog kata

Djelatnici HMP-a zbrinjavaju ozlijeđene

Potražni psi – glavne „zvijezde“ vatrogasne vježbe

Specijalističke obuke – ključ izvrsnosti Vatrogasne zajednice PGŽ-a

Već desetljećima Vatrogasna zajednica PGŽ-a veliku pozornost posvećuje stručnoj izobrazbi i usavršavanju. Njezini pripadnici specijalistička su znanja u početku stjecali u inozemstvu, a nakon godina ulaganja u znanje i kvalitetu, Vatrogasna zajednica PGŽ-a može se pohvaliti da su i njezini pripadnici postali instruktori, i to s međunarodnim ugledom. Taj vrhunski instruktorski kadar danas poučava druge, iz zemlje i inozemstva, i to iz raznih područja: spašavanja iz dubina i s visina, spašavanja iz ruševina, požara zatvorenih prostora, spašavanja na moru, spašavanja s potražnim psima i sl.

Instruktor D. Gauš

Jedna od najstarijih specijalističkih obuka koja se redovito provodi pod okriljem Vatrogasne zajednice PGŽ-a jest spašavanje iz dubina i s visina. VZPGŽ-a danas ima čak 15 vrhunskih instruktora za taj tip specijalističke obuke, koji svoje znanje prenose kolegama iz cijele Hrvatske, a nerijetko i iz inozemstva, pa se s pravom može reći da je Rijeka postala hrvatski centar usavršavanja za spašavanja iz dubina i s visina. O tome kako su koncipirane njihove obuke i na čemu se temelje, pojašnjava jedan od voditelja tog usavršavanja, Dario Gauš, zamjenik zapovjednika JVP-a Grada Rijeke.

Kada je u VZPGŽ-u pokrenut taj tip obuke i zašto?

- Izlaskom vatrogastva iz MUP-a, 2000. godine, vatrogasni se menadžment mogao posvetiti otklanjanju slabosti koje su dobrim dijelom nastale, i probudile se, upravo u vrijeme dok je vatrogastvo bilo pod okriljem MUP-a. Ne odnosi se to samo na opremu i tehniku. Vrlo brzo se nametnuo zaključak da nedostaje znanja, te da po to znanje treba ići u inozemstvo, odnosno da inozemne instruktore treba dovesti u Hrvatsku. U tom je smislu vodstvo VZPGŽ-a napravilo važan iskorak, a kao

rezultat takvog strateškog promišljanja, znatan broj pripadnika VZPGŽ-a upućen je na razna osposobljavanja u inozemstvo, iz kojeg se vratio s instruktorskim kompetencijama. Krajnji cilj takvog pristupa bio je širenje mreže znanja, a danas, s odmakom od 15-ak godina, bez lažne skromnosti može se reći da je taj cilj uspješno ostvaren. Jedna od grana široke lepeze osposobljavanja bilo je i spašavanje iz dubina i s visina. Vatrogasci su shvatili da samoinzbrava i *rollgliss* više ne daju adekvatan odgovor na probleme koji se stavljaju pred njih. Naime, lepeza događaja tehničke prirode zbog kojih građanstvo

poziva vatrogasnu službu proširila se, a zadaće koje pritom treba odrađivati i danas evoluiraju, u smislu zahtjevnosti. Stoga se nametnula potreba implementacije alpinističkih tehnika u vatrogasnu službu, odnosno obogaćivanja tehničke službe u vatrogastvu. Prva konkretna prilika pružila se 2004. godine u Rimu. Tada je, pod okriljem talijanske vatrogasne škole, VZPGŽ dobio tri instruktora za spašavanja iz dubina i s visina: Gordana Filinića, Hinka Manca i mene. Uz nas, još su dvojica kolega, također u Rimu, završila 2. stupanj iz istog područja - Igor Hrelja i Sanjin Blažević. Svojim bogatim alpinističkim iskustvom, stečenim i na većem broju ekspedicija, pridružio nam se i Danijel Veljković. Zajedno smo osmislili program tog specijalističkog usavršavanja, prilagođen potrebama hrvatskoga vatrogasnog podneblja. Sve ostalo je crtica za povijest. Već 2005. godine uslijedio je val osposobljavanja toga tipa, kojemu su pristupili vatrogasci iz svih dijelova Hrvatske, i to pod okriljem HVZ-a, a obuke su održane u Rijeci. HVZ je prepoznao potrebu za takvim tipom usavršavanja te je u potpunosti snosio troškove osposobljavanja, kojemu je tada, tijekom dva mjeseca, pristupilo čak 120 vatrogasaca.

Koliko često provodite obuku za ovu specijalnost i tko su današnji instruktori?

- Za potrebe postrojbi VZPGŽ-a ovo osposobljavanje provodi se redovito, svake godine, u proljeće i najesen, odnosno izvan požarne sezone i razdoblja velikih vrućina. Također, minimalno dva puta na godinu provodimo i osposobljavanja otvorenoga tipa, na koja dolaze vatrogasci iz drugih dijelova Hrvatske. Povremeno naša usavršavanja realiziramo i u drugim gradovima, ako se u njima iskaže velik interes kandidata.

Pored već spomenutih šestoro instruktora, osposobljavanje provodi još devetero naših instruktora, koji dolaze iz JVP-ova Grada Rijeke, Opatije i Krka: Saša Rukavina, Vedran Butorac, David Marot, Denis Mičević, Zoran Rački, Matija Raspor, Marko Medač, Vlado Špehar i Dražen Vagaja. Oni su naš, „domaći“ proizvod, tj. do instruktorskoga statusa došli su pod nadzorom domaćih instruktora, prethodno završivši sva tri stupnja obuke za spašavanje iz dubina i s visina, što je preduvjet za

Veli vrh, Rijeka – idealna lokacija za obuku

pristupanje instruktorskom osposobljavanju. Danas oni mogu samostalno organizirati i provoditi ovo osposobljavanje.

Kako izgleda provođenje obuke i što ono uključuje?

- Osposobljavanje je organizirano kroz tri stupnja, nakon kojih se prolazi instruktorska obuka. Prvi stupanj je osnovni i podrazumijeva timski rad, te je ujedno priprema za drugi i treći stupanj. Neke hrvatske vatrogasne postrojbe za sve svoje vatrogasce uvele su obvezu pohađanja tog, prvog stupnja obuke, uz slobodan izbor hoće li završiti i druga dva. I to je zapravo dobar pristup. U suštini, prvi stupanj obuke daje odgovor na veliku većinu problema s kojima se pri spašavanju iz dubina i s visina vatrogasci susreću. Drugi stupanj, kao najzahtjevniji, iziskuje visoku motiviranost polaznika, što se ne može očekivati kod polaznika kojima je

to osposobljavanje nametnuto, i zato je dobro da to bude stvar izbora svakog vatrogasca ponaosob.

Prvi stupanj traje pet dana i u potpunosti se može provesti unutar vatrogasne postrojbe, ako postoje tehnički preduvjeti. JVP Grada Rijeke ima kvalitetan vježbovni toranj, na kojemu je moguće zadovoljiti taj uvjet i odrađivati praktičnu nastavu. Uz savladavanje osnovnih tehnika penjanja i spuštanja po užetu, u prvom stupnju savladava se i spuštanje/podizanje unesrećene osobe, bez nosila, te u nosilima. Unesrećenu osobu uvijek simulira netko od polaznika, što je važan psihološki element za stjecanje međusobnog povjerenja. Onaj tko će sutra nekoga spašavati, mora biti siguran da je tehnika koju će primijeniti efikasna i sigurna. U prvom stupnju obuke svladava se još i penjanje, uz postavljanje međuosiguranja, te rad u kombinaciji s autoljestvom.

U drugom stupnju obuke naglasak je na samostalnom radu polaznika. Zadaća instruktora je proširiti vidike polaznika, tako da polaznik samostalno dolazi do rješenja. Samostalni rad ne podrazumijeva da će vatrogasac sam izlaziti na ovu vrstu intervencije, već da će vatrogascu dati širi spektar opcija, koje ima na raspolaganju, kada se u stvarnoj situaciji nađe sam na nekoj vertikali, i kada ne može računati na trenutačnu pomoć kolega. Upravo iz tog razloga, drugi stupanj traje 10 dana i podrazumijeva pojačani rad na terenu. Instruktori VZPGŽ-a stoga koriste blagodat okruženja u kojemu djeluju, a riječko okruženje uistinu obiluje izvrsnim lokacijama za praktičan rad. Ususret nam izlaze i čelnici Brodogradilišta „3. maj“ te Rafinerije Rijeka, gdje održavamo dio osposobljavanja na industrijskim objektima.

Treći stupanj traje šest dana te se, uz zadržavanje težišta na samostalnom radu, glavnina osposobljavanja odnosi na tzv. „tirolske prečnice“, koje se koriste za premošćivanja, te prihvat i transport unesrećene osobe. Prepoznavši potrebu za uvježbavanjem spašavanja unesrećene osobe s dalekovodnih stupova, odnosno dalekovodnih žica, VZPGŽ je na vatrogasnom vježbalištu u Šapjanama osmislio upravo taj segment, te je i ta vrsta spašavanja sastavni element trećeg stupnja osposobljavanja.

Svi stupnjevi završavaju ispitom, koji se sastoji od teorijskog i praktičnog dijela. Polaznik mora pokazati da je savladao gradivo, te da zadaće može odrađivati samostalno. Sve polaznike osposobljavanja potičemo da u cijelosti završe sve stupnjeve osposobljavanja, uključujući i ono završno, za stjecanje instruktorske licencije. Program instruktorskog osposobljavanja traje šest dana, te se uvelike bavi odnosom prema polazniku. Afinitet prema prenošenju znanja ovdje je imperativ.

Kolika je zainteresiranost za taj tip usavršavanja?

- Možda će odgovor na to pitanje najbolje dati činjenica da se za pristupanje osposobljavanju javlja znatan broj vatrogaskinja i vatrogasaca koji nemaju mogućnost da im postrojbe snose troškove osposobljavanja, pa ih snose sami. To zapravo znači da sami vatrogasci prepoznaju potrebu za ovim tipom edukacije. Građani koji u svo-

Uspješno izvlačenje unesrećene osobe

jim vatrogasnim postrojbama imaju pripadnike koji permanentno rade na svom usavršavanju, ne trebaju sumnjati u njihovu uspješnost pri izlasku na intervenciju.

Jesu li polaznici zadovoljni vašim osposobljavanjima?

- Ovo je pitanje koje bi zapravo trebalo postaviti samim polaznicima. No, ono što mogu reći, jest da nam je taj *feedback* iznimno važan. A najbolji *feedback* nam je vatrogasac koji se vrati na drugi stupanj. Još je bolji *feedback* vatrogasni zapovjednik, koji s povjerenjem ponovno šalje svoje pripadnike na naša usavršavanja. Pored toga, sva osposobljavanja koja se provode pod okriljem VZPGŽ-a, pa tako i ovo, završavaju evaluacijom polaznika, u kojoj oni ocjenjuju program obuke, ali i nas instruktore. Evaluacije su najčešće pismene

i anonimne, a do mišljenja polaznika dolazimo i razgovorom. Velika većina polaznika je iznimno zadovoljna. Na instruktora je da eventualne primjedbe uvaži, te da razloge za njih u budućnosti otkloni.

Zašto su ta usavršavanja važna?

- Vatrogasna postrojba na taj način podiže razinu operativne spremnosti. Ova usavršavanja, kao i sva ostala, važna su zato što našim građanima, zbog kojih i postojimo, dajemo veću sigurnost. Zahvaljujući našim specijalističkim obukama, građani dobivaju vatrogasca koji je spreman učinkovito odgovoriti na sve izazove vatrogasne struke, koji su danas veći nego ikad, pa i u ovom, tehničkom segmentu djelovanja, zaključio je Dario Gauš.

Prva obljetnica dron-tima JVP-a Grada Rijeke

Na području Vatrogasne zajednice PGŽ-a bespilotne letjelice u upotrebi su posljednje četiri godine. Korištenje te tehnologije još je u začecima i zasad sporadično, a najdalje je u tome otišao JVP Grada Rijeke, čiji dron-tim obilježava prvu obljetnicu uspješnoga rada.

Sve je počelo 2017. godine, kada je telekomunikacijska tvrtka Tele2 odlučila da će sredstva namijenjena za božićne darove poslovnim partnerima preusmjeriti za kupnju bespilotnih letjelica (dronova) za vatrogasce. U toj hvalevrijednoj akciji, nazvanoj „Božićno droniranje“, te je godine bespilotne letjelice dobilo pet vatrogasnih organizacija, među njima i JVP Grada Rijeke.

Mogućnosti primjene bespilotnih letjelica u vatrogastvu široke su; od preventivnih preleta terena, nadzora požara, do pomoći u traganju za nestalim ili unesrećenim osobama. Bespilotne letjelice pridonose i sigurnosti vatrogasaca pri operativnom djelovanju, olakšavaju i ubrzavaju njihov posao, pružajući im ključne podatke, na temelju kojih se onda osmišljavaju daljnje taktike postupanja.

Svjesni su toga bili i u JVP-u Grada Rijeke pa su nedugo nakon donirane bespilotne letjelice, marke Yuneec H520, sami nabavili još jednu, tipa DJI Phantom 4 PRO. Krenuli su i s edukacijom svojih kadrova, kako bi bespilotne letjelice što bolje iskoristili u svom radu, a prije godinu dana, pod okriljem JVP-a Grada Rijeke formiran je i dron-tim, prvi toga tipa u širem okruženju. Tim vodi Demir Ferhatović, a pored njega, u njemu su još četiri pilota koji upravljaju bespilotnim letjelicama – Jasmin Ahel, Filip Milković, Toni Ristivojević i Marin Kus, te Željko Mavrinac, zadužen za tehničku potporu.

Cilj – mreža dron-timova i normizacija

Osnivanjem dron-tima napravili smo važan iskorak, pokazali da se toj tehnologiji želimo ozbiljno posvetiti i educirati se, kako bismo mogli iskoristiti sve ono što ona može pružiti. Napravili smo plan rada, razvojnu strategiju za korištenje dronova u vatrogastvu. Za tim smo, iskoristivši EU pilot-projekt

Svečana primopredaja dronova (prosina 2017.)

Riječki dron-tim na obuci s belgijskim instruktorom (ožujak 2020.)

Dron-tim JVP-a Grada Rijeke angažiran prilikom premještanja broda Galeb iz riječke luke u Brodogradilište Kraljevica (prosina 2019.)

edukacije pilota dronova, u Šapjane doveli belgijskog instruktora Igora Tešiju, koji je našem timu održao petodnevnu obuku. Ono što je jako bitno, ta je edukaciju održana prema najvišim EU-standardima. Detaljno smo upoznati s pravnom regulativom, koja će 1. siječnja sljedeće godine i službeno stupiti na snagu. Također, edukacija je bila posebno prilagođena vatrogasnim potrebama, tj. letačkim tehnikama koje se koriste prilikom požara otvorenog prostora, navodi Ferhatović, te dodaje: - U Hrvatskoj trenutno ima više od 70 pilota dronova u vatrogastvu, no, uglavnom su prepušteni sami sebi. Mi smo prvi koji smo toj specijaliziranoj djelatnosti pristupili školski, sustavno, od nule. Naš je krajnji cilj postići normizaciju, tj. razraditi standarde operativnih postupaka pri uporabi dronova, u skladu s novom EU regulativom. Apeliramo da se ta normizacija usvoji na razini Hrvatske, što prije, kako bi propisane procedure korištenja dronova u svim vatrogasnim postrojbama u Hrvatskoj, gdje god se one nalazile, bile iste. S obzirom da je riječ o relativno novoj tehnologiji, jako je važna i edukacija, razmjena iskustava i znanja, okupljanje na raznim stručnim kongresima i sl. Isto tako, treba educirati i javnost, da i ona zna koji je zakonski okvir za korištenje dronova, tko ih i kada može koristiti i sl. Pred nama je jako mnogo posla. Među ostalim, želimo pomoći u stvaranju mreže dron-timova diljem naše županije, naglasio je Ferhatović.

Višestruke prednosti

Dosadašnja iskustva riječkoga dron-tima više su nego pozitivna. - Višestruke su prednosti korištenja dronova. Prije svega, dron u kratkom vremenu može pregledati velik prostor. Pored toga, ako je u pitanju požar, uz pomoć drona jasno možemo vidjeti veličinu zahvaćenog teritorija i odrediti žarište požara, za što sa zemlje treba mnogo više vremena. Dronovi su iznimno korisni i za pretraživanje terena u slučaju traganja za nestalim ili ozlijeđenim osobama. Naime, letjelice imaju termovizijske kamere, pa se pomoću njih mogu detektirati hladna i topla tijela, i tako otkriti lokacija osobe za kojom se traga. U slučaju požara većih razmjera, ono što je posebno važno i korisno, jest činjenica da se slika sa zaslona, koju vidi pilot kada upravlja dronom, putem satelit-

Dronovi – vatrogasni alat budućnosti

Dron-tim JVP-a Grada Rijeke osnovan je i uz punu potporu Vatrogasne zajednice PGŽ-a, a prvi čovjek riječkih profesionalaca, zapovjednik Hinko Mance, o toj novoj specijalnosti unutar postrojbe, kaže: - S bespilotnim letjelicama otvorila nam se mogućnost brzog nadzora iz zraka, što nam je posebno korisno za nadzor požarišta na otvorenom prostoru. Dosad smo u tim situacijama tražili pomoć sportskih zrakoplova Pilotskoga kluba „Kрила Kvarnera“. S dronovima nam se mogućnosti nadgledanja terena iz zraka povećavaju, s njima brže dolazimo do željenih informacija, pa tako možemo bolje detektirati situaciju na terenu, vidjeti kako se požar širi, što je ugroženo, i s tim u svezi odlučiti o daljnjim taktikama postupanja. Za sada još istražujemo sve mogućnosti koje nam dronovi pružaju, educiramo se. Dronove trenutno najviše koristimo u vježbama, na otvorenom prostoru. Međutim, u nekoliko navrata već smo ih koristili i prilikom naših stvarnih intervencija - u dvjema pretragama terena, prilikom traganja za nestalim osobama, te kod jednog požara otvorenog prostora, za izviđanje. Također, u posljednjih mjesec-dva, dok je bila na snazi zabrana okupljanja zbog pandemije koronavirusa, u nekoliko smo navrata dronove koristili za nadzor javnih površina. Što više učimo, više smo svjesni koliko nam dronovi mogu biti korisni. Bez sumnje, budućnost dronova u vatrogastvu je neupitna, rekao je Mance.

H. Mance

ske veze može prenijeti i u nadzorni centar. Tako postaje dostupna i zapovjedništvu koje potom, na temelju svih zaprimljenih informacija, može mnogo lakše odrediti daljnje taktike postupanja operativaca na terenu, pojasnio je Mavrinac. Također je istaknuo važnost poštivanja pravne regulative prilikom korištenja drona, te naglasio da se pri edukaciji pilota dronova tom segmentu treba posvetiti posebna pozornost. Zaključno, istaknimo; za ozbiljnu i sveobuhvatnu implementaciju dron-tehnologije u hrvatski vatrogasni sustav

bit će potreban dodatni trud, financijska sredstva, edukacija, entuzijazam, razvoj i prilagodba tehnologije i operativnih postupaka, a sve kako bi zapovjednik intervencije imao pravodobnu i sveobuhvatnu informaciju, na temelju koje može donositi odluke i zapovjedi. To je projekt koji će se morati osmisliti na najvišoj razini i dobiti nacionalni konsenzus. Ipak, i ovi prvi, pionirski primjeri, dokazuju da je to moguće i, bez dvojbe, potrebno hrvatskom vatrogastvu.

Europska platforma iz područja civilne zaštite i kriznog upravljanja

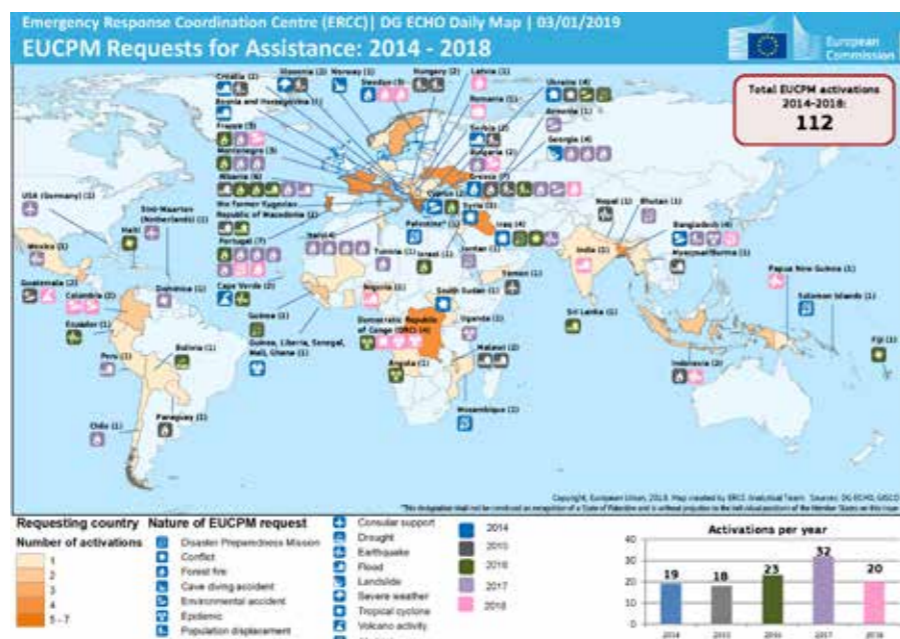
K. Filčić i T. Kopal, predstavnici Hrvatske

Sudionici radionice

Područje kriznog upravljanja vrlo je dinamično i u njega EU ulaže značajne resurse, kako bi se u fazama prevencije i neposredne pripravnosti osnažila otpornost zajednice, te omogućila učinkovita reakcija nakon velikih prirodnih nepogoda ili nesreća. Uključenost Unije očituje se kroz uspostavu koordinacijskog centra (engl. *Emergency Response Coordination Centre - ERCC*), provedbu aktivnosti kojima se olakšava suradnja među državama sudionicama Mehanizma civilne zaštite (programi zajedničkih treninga ključnog osoblja, projekti razmjene stručnjaka i organizacija velikih terenskih vježbi), te u financijskom smislu – osiguranju novčane potpore za djelovanje nacionalnih snaga (koje su dio Europskih udruženih kapaciteta za civilnu zaštitu) i sufinanciranje istraživačkih projekata (npr. iz područja prevencije nesreća, podizanja razine spremnosti, prekogranične suradnje ili razvoja sustava ranog upozoravanja).

Brojnost izrađenih projekata i poteškoće u realizaciji inovativnih ideja, te nedostatak mehanizama kojima bi se uspostavio učinkoviti međuođnos i šira suradnja među svim čimbenicima iz različitih sektora upravljanja katastrofama (vlasti, državnih agencija i žurnih službi, te znanstvene zajednice i istraživačkih instituta...), potaknuli su ideju

Aktivacije Mehanizma Unije za civilnu zaštitu – u svijetu, u razdoblju 2014.-2018.g.

stvaranja platforme sa svrhom poboljšanja postojećih sustava i alata iz područja kriznog upravljanja, te čvršćeg povezivanja, usklađenog djelovanja i razmjene rezultata, znanja i naučenih lekcija (dobivenih iz projekata, istraživanja i operativnog djelovanja), kako bi se time dao doprinos zajedničkom cilju – sprječavanju nastanka ili smanjenju posljedica prirodnih nepogoda ili velikih nesreća.

Upravo na temu razvoja buduće europske platforme iz područja civilne zaštite

te i kriznog upravljanja (engl. *European Hub for Civil Protection and Crisis Management*), u Rotterdamu (Nizozemska) je prošle godine održana radionica kojom se željelo formulirati sam koncept platforme i definirati njen opći model, primjenjiv na sve vrste ugroza, a kreće se od iskustava prikupljenih iz brojnih intervencija gašenja požara otvorenog prostora u Europi.

Stavljanje požara otvorenog prostora u fokus razmatranja na razini cijele EU razumljivo je kad se sagledaju golemi

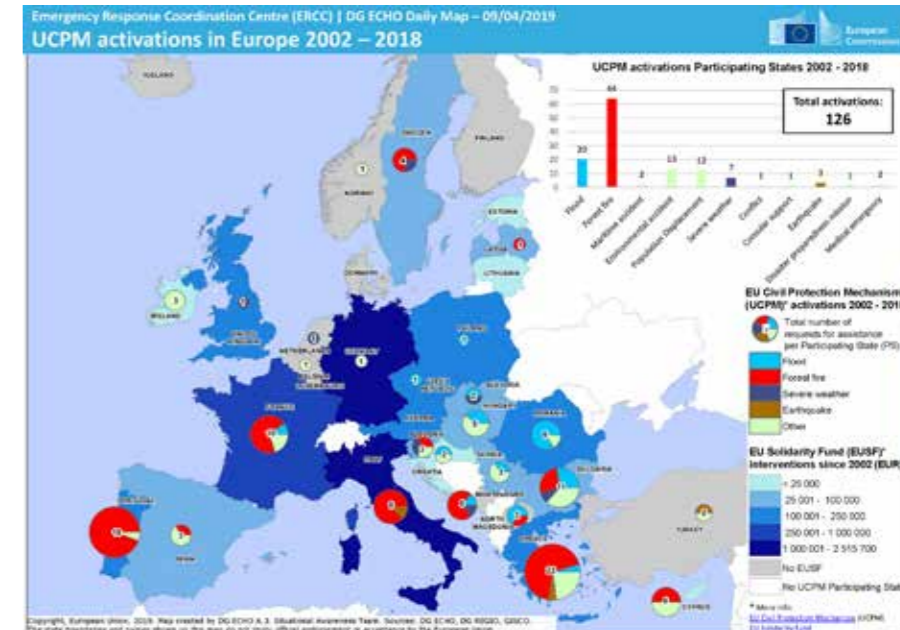
financijski izdaci, koji nastaju uslijed neposrednih troškova intervencija, ulaganja u oporavak opožarenih područja, gospodarskih gubitaka, te općeg dugoročnog negativnog utjecaja na prirodni okoliš. Nadalje, te vrste intervencija posljednjih su godina postale najčešći uzrok aktivacije Mehanizma za civilnu zaštitu, kada su čak i države sjeverne Europe, koje su do sada bile pošteđene velikih požara, bile primorane zatražiti međunarodnu pomoć.

Odabir ove problematike povezan je i s njezinim općim karakteristikama, koje omogućavaju postavljanje jednog općeg modela, primjenjivog i na druge vrste ugroza:

- rasprostranjenost ugroze na području cijele EU – šumski požari utječu na sva područja Unije, uključujući sjevernu Europu;
- uska povezanost svih aktivnosti unutar ciklusa kriznog upravljanja – od sprječavanja šumskih požara, neposredne spremnosti do reakcije;
- moguće je pružiti brzu i usklađenu potporu državi tražiteljici međunarodne pomoći – kroz Mehanizam civilne zaštite.

Razvojem modela buduće platforme, planira se umrežiti sve dionike iz tog područja, povezati ih i naglasiti utjecaj postojećih aktivnosti, koje se već provode u fazama prevencije i pripravnosti, te promovirati širenje znanja i inovativnih ideja. Osnovna načela projekta su jačanje utjecaja postojećih sustava, veća integracija struke i prakse, te bolja primjena naučenih lekcija. Upravo zbog tih razloga, radionica je održana pod motom *“There is a lot of knowledge on wildfire management – but this should be better connected”* (*“Mnogo je znanja o upravljanju požarima otvorenog prostora, no, ona trebaju biti bolje povezana”*)

Program radionice objedinio je plenarna izlaganja i interaktivne grupne rasprave na kojima su se razmjenjivala iskustva iz prakse, posebno iz nedavnih velikih šumskih požara u Portugalu, Grčkoj i Švedskoj, predstavile naučene lekcije iz raznih nacionalnih i međunarodnih projekata i inicijativa, s naglaskom na one koje su polučile neka inovativna rješenja ili su kao rezultat iznjedrile centre izvrsnosti, a raspravljalo se i o potrebi definiranja

Aktivacije Mehanizma Unije za civilnu zaštitu – unutar Europe, u razdoblju 2002.-2018.g.

Kakve su koristi za hrvatsko vatrogastvo?

Europa je prilično dobro premrežena brojnim formalnim skupinama i inicijativama koje su posvećene istom cilju – smanjenju negativnih učinaka prirodnih nepogoda i velikih nesreća. Stoga sudjelovanje hrvatskih vatrogasaca u Mehanizmu otvara brojne mogućnosti povezivanja s organizacijama i dijeljenju našeg bogatog iskustva, a upoznavanjem tuđih primjera i praksi možemo aktivno raditi na unaprijeđenju naših vlastitih nacionalnih napora u pogledu bilo kakve vrste ugroza s kojima se suvremeno vatrogastvo susreće.

Velike međunarodne terenske vježbe (IDASSA 2007., Cres MODEX 2019. i dr.), samo su mali (vidljivi) dio opsežnih aktivnosti koje se kontinuirano provode i koje predstavljaju svojevrсни završni ispit dugoročnih i opsežnih priprema na svim hijerarhijskim razinama unutar sustava. Tu do posebnog izražaja dolazi izgrađena organizacijska kultura, organizacijska struktura s dobrom kadrovskom politikom i ljudskim potencijalom visoke razine osobne odgovornosti, organizacija koja je posvećena svom razvoju i primjeni inovativnih ideja, opredijeljena za takvu intenzivnu suradnju, administrativno fleksibilna, spremna za učenje, kao i za dijeljenje vlastitih iskustava. A samo na taj način mogu se u potpunosti iskoristiti sve prednosti povezivanja te učinkovito koristiti dostupna znanja i prakse.

koncepta buduće platforme, posebno na području upravljanja rizicima od požara otvorenog prostora, kao središnje teme skupa.

Radionici su nazočili stručnjaci iz područja civilne zaštite i kriznog upravljanja s iskustvom na operativnoj i upravljačkoj razini: pripadnici vatrogasnih i drugih operativnih snaga, nacionalnih službi civilne zaštite, predstavnici

obučnih centara i nacionalnih te regionalnih inicijativa u području treninga, istraživanja i razvoja na području požara otvorenih prostora, te znanstvene zajednice.

Hrvatska je bila zastupljena s dvoje sudionika – Tamarom Kopal, savjetnicom u stalnom predstavništvu RH pri EU, te autorom ovog članka.

Klaudijo Filčić

DVD Mrkopalj dobio vrijedno pojačanje

Vatrogasci Mrkopalja nabavili su novo vatrogasno vozilo, Opel Movano. Vozilo je opremljeno spremnikom od 300 litara, za gašenje vodom ili pjenilom, ima visokotlačni modul, te kabinu za prijevoz sedmero ljudi. Vozilo će Mrkopaljcima služiti za prijevoz vatrogasaca i brze intervencije prilikom gašenja šumskih požara. Koristit će se i za gašenje požara dimnjaka, intervencije prilikom prometnih nesreća ili elementarnih nepogoda, kao i za preventivne ophodnje šumskog područja.

Vozilo je stajalo gotovo 480 tisuća kuna, kupljeno je na leasing, a otplatit će se u narednih sedam godina. Pored DVD-a Mrkopalj, vozilo su sufinancirale i Općina Mrkopalj, te Primorsko-goranska županija.

Zapovjedniku DVD-a Mrkopalj Emilu Vlahoviću i predsjedniku Marinu Gašparcu ključeve vozila uručio je načelnik Općine Mrkopalj, Josip Brozović, koji je tom prigodom podsjetio da je Općina 2018. godine obnovila vatrogasni dom DVD-a Mrkopalj, prošle godine uključila se u nabavu spomenutog

Novo vozilo razveselilo mrkopaljske vatrogasce

vozila, a ulaganje u razvoj vatrogastva na njezinom području i dalje će biti prioritet.

Osposobljavanja

Osposobljavanje za vatrogasce

U suradnji s Vatrogasnom zajednicom PGŽ-a, DVD San Marino-Novi Vinodolski organizirao je osposobljavanje za zvanje vatrogasca, za članove DVD-ova Bribir, Crikvenica i San Marino. Predavanja i vježbe održane su u Novom Vinodolskom, dok su visinske vježbe održane u JVP-u Grada Rijeke. Voditelj tečaja bio je Velibor Topolove, predavači su bili iskusni časnici DVD-a San Marino, a u ime Vatrogasne zajednice osposobljavanja je pratio Boris Kauzlarić. Tečaj je uspješno završilo 15 članova, koji su time ispunili jedan od uvjeta da postanu članovi operativne postrojbe.

Praktični dio obuke

Natjecanja

Vatrogasno natjecanje na Rabu

Sudionici natjecanja

Potkraj veljače, u DVD-u Rab održano je 3. natjecanje vatrogasnih ekipa u pretraživanju zadimljenog prostora. Sudjelovalo je sedam ekipa, čiji je zadatak bio, pod punom operativnom opremom, ući u nepoznat i zadimljen prostor, te u što kraćem vremenu pronaći skrivenu lutku i izvući je na sigurno.

Pobjednički dvojac iz DVD-a Lun

Sljedeće godine natjecanje će se održati već u siječnju, kada vatrogasci imaju manje posla, što će, nadaju se organizatori, privući veći broj natjecateljskih ekipa, iz širega okruženja.

Prvo mjesto i prijelazni pehar ove godine osvojili su Berislav Badurina i Antre Makarun (DVD Lun), s vremenom 04:18:58. Drugo mjesto ostvarili su Dorijan Kurelić i Leon Katalinić (DVD Rab), s vremenom 04:45:21, dok su lanjski pobjednici, Ivan Matahlija i Nikola Guščić (DVD Rab) bili treći, s vremenom 05:26:17.

Pored ekipa iz DVD-a Lun i DVD-a Rab, nastupila je i ekipa DVD-a Lopar, a na natjecanju je sudjelovala i jedna vatrogaskinja, Anita Pahljina.

Željka Šarčević Grgić: Naši su vatrogasci naš ponos

Ž. Šarčević Grgić, načelnica Općine Klana

se jedna prikolica i drvo pa voda nije mogla otjecati, tako da su sve okolne kuće, uključujući i zgradu Općine i kino-salu, poplavile. Međutim, naši su vatrogasci tu odradili vrhunski posao, uklonili su prikolicu i nanesena drva, ispumpavali ljudima poplavljene podrumne i kuće, tako da je do večeri stanje bilo normalizirano, navodi načelnica.

Inače, najčešće intervencije u općini Klana odnose se na požare dimnjaka i obiteljskih kuća, te one u DIP-u Klana. Vatrogasci tijekom ljeta motre i šumsko područje, koje se prostire na 94 četvorna kilometra, pa su te ophodnje, u preventivnom smislu, vrlo važne, osobito zbog toga što se ljeti pojačavaju i migracije ilegalnih migranata preko klanjskoga područja.

Kapitalni projekt - obnova vatrogasnog doma u Klani

Za obnovu vatrogasnog doma u Klani, vrijednu nešto više od tri milijuna kuna, DVD Klana povući će 2,3 milijuna kuna bespovratnih EU sredstava, iz proračuna RH dobit će 400 tisuća, dok će Općina Klana osigurati oko pola milijuna kuna. Za Općinu Klana to je jedna od kapitalnih investicija. Kako ističe načelnica Šarčević Grgić, sredstva za tu investiciju već su osigurana u proračunu, a isplaćivat će se sukladno dinamici radova. - Vatrogasni dom u Klani izgrađen je 1997. godine i od tada nije bilo značajnijih ulaganja u objekt. Ovim projektom zgrada će se temeljito obnoviti i urediti, što uključuje i energetske obnove, a izgradit će se i podizna platforma sa sjeverne strane zgrade, što će omogućiti pristup multimedijskom centru i osobama slabije pokretljivosti. Ističem da je klanjski vatrogasni dom oduvijek bio otvoren za sve građane Klane. Pored multimedijskoga centra, u njemu se nalaze i knjižnica i fitness dvorana. Ovim projektom dom će se modernizirati i postati još funkcionalniji. Mi smo mala sredina i zato nam je jako važno da vatrogasci imaju primjeren prostor za rad. Važno je to i našim građanima, koji mogu biti sigurni da će od naših vatrogasaca dobiti pravovremenu i stručnu pomoć, kad god im to zatreba, zaključila je načelnica Općine Klana.

Općini Klana djeluju dva dobrovoljna vatrogasna društva, DVD Klana i DVD Škalnica. Ta su društva nositelji vatrogasne zaštite na klanjskome području, a za njihov rad iz općinskoga se proračuna izdvaja 120.000 kn na godinu, a za Javnu vatrogasnu postrojbu Grada Rijeke osigurava se dodatnih 100.000 kn. Također, Općina Klana sudjeluje i u podmirivanju režijskih troškova vatrogasnoga doma u Klani, s obzirom da se u domu nalazi i multimedijski centar. Također, Općina sufinancira i odlazak vatrogasne mladeži u ljetni kamp u Fažani.

- DVD Klana i DVD Škalnica nama su od ključne važnosti i uključuju se u sve naše sportske i kulturne manifestacije. Posebno su nam pomogli u vrijeme pandemije koronavirusa, kada su bili maksimalno angažirani. Redovito su bili u ophodnjama, dostavljali su namirnice ljudima u samoizolaciji, a lokalnim poduzetnicima dostavljali su dezinfekcijska sredstva i zaštitne maske. U tim kriznim vremenima funkcionirali smo besprijekorno, a većim dijelom to je zasluga upravo naših dobrovoljaca. Treba ih pohvaliti i zbog njihovog rada s djecom i mladeži i rezultata koje postižu na raznim vatrogasnim natjecanjima. Naša suradnja zaista je izvanredna i mislim da je svaka kuna koju iz općinskoga proračuna uložimo u vatrogastvo više nego opravdana. Vidjelo se to i prilikom poplava koje su zadesile središte Klane u rujnu 2017. godine, nakon što je, samo u jednoj noći, palo više od 200 litara kiše po četvornome metru. Na mostu u središtu Klane zaglavila

Čeka se početak radova na vatrogasnom domu u Klani

Za početak radova na vatrogasnom domu još se samo čeka da Agencija za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju donesu odluku o isplati sredstava, nakon ocjene ispravnosti postupka javne nabave.

Požar broda Mare Equatoriale u Remontnom brodogradilištu „Viktor Lenac“ (1994.)

Piše: Slavko Suzić

Prije 26 godina, riječki vatrogasci junačkim su činom, u nemogućim i po život opasnim uvjetima, uspjeli ugasiti požar broda Mare Equatoriale. Bila je to jedna od najzahtjevnijih intervencija toga tipa u povijesti riječkoga vatrogastva.

Tanker Mare Equatoriale (izvor: shipsnostalgia.com)

Potkraj 1994. godine, na doku u Remontnom brodogradilištu „Viktor Lenac“ nalazio se tanker Mare Equatoriale, nosivosti 20.880 t. Radnici brodogradilišta obavljali su uobičajene remontne poslove na brodu. Sve je teklo po planu do 25. studenog. Tog je dana, u 11.35 h, došlo do požara u brodskoj strojarnici, koji je izbio tijekom rada s aparatom za zavarivanje. Požar je izazvala manja eksplozija zaostalih, lakozapaljivih para. Nasreću, prilikom eksplozije radnici nisu ozlijeđeni, ali su svejedno odmah napustili prostor strojarnice.

Zbog remonta, stabilni uređaji za gašenje požara nisu bili u funkciji pa su odmah pozvani operativci PVJ-a Rijeka, kojima sam u to vrijeme bio zapovjednik. U brodogradilište smo dojurili s tri vatrogasna vozila. Uz pomoć vatrogasaca brodogradilišta, odmah smo postavili cijevnu prugu s vozila, preko doka, na brod.

Iz utrobe strojarnice broda kroz otvore na glavnoj palubi izlazio je gusti, crni dim. Voditelj vatrogasaca „Viktora Lenca“ Đorđe Antić i ja ustanovili smo da je taj dim potpuno hladan, te smo zaključili da ne gore ugljikovodici ili slični opasni spojevi. Na temelju tog saznanja, naredili smo unutarnju navalu.

„Sedmorica veličanstvenih“

U utrobu tankera ušla je *fire fighting* ekipa od sedmero vatrogasaca, opremljenih izolacijskim aparatima. Spuštanje u brodsku strojarnicu bilo je iznimno zahtjevno i teško. Usporedbe radi, to je kao da smo se morali spustiti s krova peterokatnice u podrum, ali kroz gusti dim, u uvjetima slabe ili nikakve vidljivosti, uz dodatni problem svladavanja strmih i uskih brodskih katnih konstrukcija, i to još pod punom vatrogasnom opremom.

Kada smo se napokon probili do središta požara, počeli smo s gašenjem, raspršenim mlazom vode. Tijekom intervencije, jedna je vatrogasna cijev pukla. Cijevna grupa imala je rezervnu cijev, pa smo zatvorili zasun ventil, koji je, nasreću, bio postavljen ispred puknute cijevi. U dubini broda, u uvjetima vrlo slabe vidljivosti, pokušali smo promijeniti puknutu cijev. Međutim, prilikom zamjene, cijevi su se zapetljale, a zbog iznimno slabe vidljivosti nika nismo uspijevali osposobiti cijevnu prugu. To je stvorilo dodatnu napetost u ionako teškoj situaciji, a postojala je i realna mogućnost da se naša sedme-

ročlana ekipa izgubi u velikoj strojarnici. Dozivali smo jedni druge, a zahvaljujući svjetlu s naših lampi, nekako smo se uspjeli okupiti.

U tom trenutku, aparati za disanje nekim su se kolegama već počeli oglašavati, što je bio jasan znak da su im zalihe zraka pri kraju. Vrijeme je sporo prolazilo, ali je nama izgledalo kao da smo u toj zadimljenoj i tamnoj brodskoj utrobi cijelu vječnost. Neizvjesnost je bila sve veća. U jednom trenutku pomislili smo da ćemo izgubiti bitku s vremenom i požarom.

Ipak, ostali smo prisebni. Smireno i profesionalno, bez panike, nastavili smo raditi „na slijepo“, „grizući“, grebući, klečeći...kako god smo znali. Na posljetku, uspjeli smo spojiti cijevnu prugu. U tom trenutku zatražio sam da se svi vatrogasci poimence jave. Kada sam ustanovio da smo svi na broju, nastavili smo s gašenjem. Kolega Antić sugerirao mi je da zatražimo uključivanje brodске ventilacije, što sam putem motorole odmah i učinio, budući da za izlazak iz utrobe broda više nismo imali dovoljno zraka u aparatima za disanje. Prvotno, zapovjedni stožer je to odbio, ali na naše inzistiranje i uvjeravanje da smo uspjeli pogasiti požar, te da više nema straha od njegovog širenja

Zeoli, Pavić i Radić u trenutku izlaska iz strojarnice

preko ventilacije, ventilatori su ubrzo stavljeni u pogon. Osjetio sam kako se brodski prostor u kojem smo bili lagano zatresao, a već za desetak sekundi vidljivost je bila toliko dobra da smo se svi mogli međusobno vidjeti i prepoznati. Kad je prostor do kraja izventiliran, ustanovili smo da su gorjele masne krpe, tavaloni, kablovi, a požarom su bili zahvaćeni i svježe obojeni dijelovi strojarnice.

Čudom spašeni

Mi vatrogasci dobro znamo da su brodovi „crna točka“, što se tiče komunikacije radio-vezom. Komunikacija u unutrašnjosti broda je, u pravilu, nemoguća misija. Zbog konstrukcije broda, gotovo je nemoguće uspostaviti komunikaciju među vatrogascima koji se nalaze na intervenciji u utrobi broda, a još im je teže komunicirati sa stožerom ili postrojbom izvan broda.

Zato, iako ne vjerujem u čuda, ipak mislim da se na ovoj intervenciji čudo dogodilo. Bilo je to prvi put da sam iz strojarnice nekog velikog broda uspio trenutačno, i bez problema, uspostaviti jasnu radio-vezu sa stožerom na zapovjednom mostu i zatražiti pomoć uključivanjem ventilacije, što nam je svima spasilo živote. To je uistinu bilo pravo čudo.

U mojoj dugogodišnjoj vatrogasnoj karijeri, ovo je bilo jedno od najtežih i najopasnijih iskustava, a vjerujem da takvo razmišljanje dijele i ostali sudionici ove iznimno zahtjevne intervencije, moji kolege, na koje sam i danas iznimno ponosan: Đorđe Antić, Ivica Čar, Franjo Pavić, Teodor Zeoli, Mario Radić i Tomislav Kurz.

Požar Hotela Ambasador (2002.) - među gostima i čuveni Ivo Pogorelić

Foto: Pero Lovrović

Izvlačenje gostiju hotela

Mirno zimsko jutro tog, 16. siječnja 2002. godine, opatijskim je vatrogascima prekinuto već u 6.10 h, kada su dobili dojavu o požaru u elitnom opatijskom hotelu Ambasadoru.

Iako su vatrogasci JVP-a Opatije do hotela stigli za samo tri minute, po dolasku su zatekli vrlo kaotičnu situaciju. Vatra je već zahvatila cijelo predvorje hotela, te se širila na aperitiv bar i restoran. Jedan recepcionar ostao je zarobljen na recepciji. Zbog brzog širenja požara i visoke temperature, na sjevernoj i istočnoj strani hotela popucale su ostakljene vanjske stijene, a plameni jezici i dim su knuli su kroz nastale otvore, što je pogodovalo daljnjem širenju požara, na cijelo prizemlje. Istodobno, dim se širio stubištem i hodnicima prema višim etažama hotela.

U trenutku izbijanja požara, u hotelu je bilo šestoro zaposlenika i 46 gostiju, među njima i pijanist svjetskoga glasa, Ivo Pogorelić. Među gostima su zavladali metež i panika. Neki od gostiju s prve i druge etaže skakali su s balkona na ravni krov prizemlja hotela. Dvojica su se pokušala spasiti spuštajući se niz obližnje stablo. U strahu od plamena, koji je pucanjem staklene stijene sukljao s vanjske strane hotela, obojica su skočili s visine od nekoliko metara i teže se ozlijedili.

Koordiniranom akcijom vatrogasaca, istovremeno se pristupilo gašenju požara, unutarnjom navalom te izvana, i evakuaciji gostiju hotela, a spašen je i jedan prijateljski raspoloženi njemački ovčar. U pomoć opatijskim vatrogascima ubrzo su pristigli i pripadnici JVP-a Rijeke, tako da je požar gasilo četrdesetak vatrogasaca, s desetak vatrogasnih vozila.

Foto: Pero Lovrović

Više od 40 vatrogasaca gasilo požar

Foto: Pero Lovrović

Karamarko i Tramontana odvođe Pogorelića na sigurno

Požar je zaustavljen u požarnom sektoru i nije se proširio na ostatak objekta, čemu je pridonijela i izvrsna konstrukcija zgrade. Vatrogasci su uspješno zaustavili dva proboja požara prema prvoj etaži, kao i prema suterenu i garaži. Gasiteljima je na ruku išla i činjenica da se požar dogodio u vrijeme primopredaje smjena u Opatiji i Rijeci, što je omogućilo da se na intervenciju odmah pošalju maksimalne snage u ljudstvu i tehnici. I vatrogasni prilaz hotelu bio je prohodan, a veliku pomoć vatrogascima je pružila i policija, koja je osiguravala područje oko hotela, regulirala promet i time olakšala dopremu opreme i tehnike.

Bez ljudskih žrtava, ali s velikom materijalnom štetom

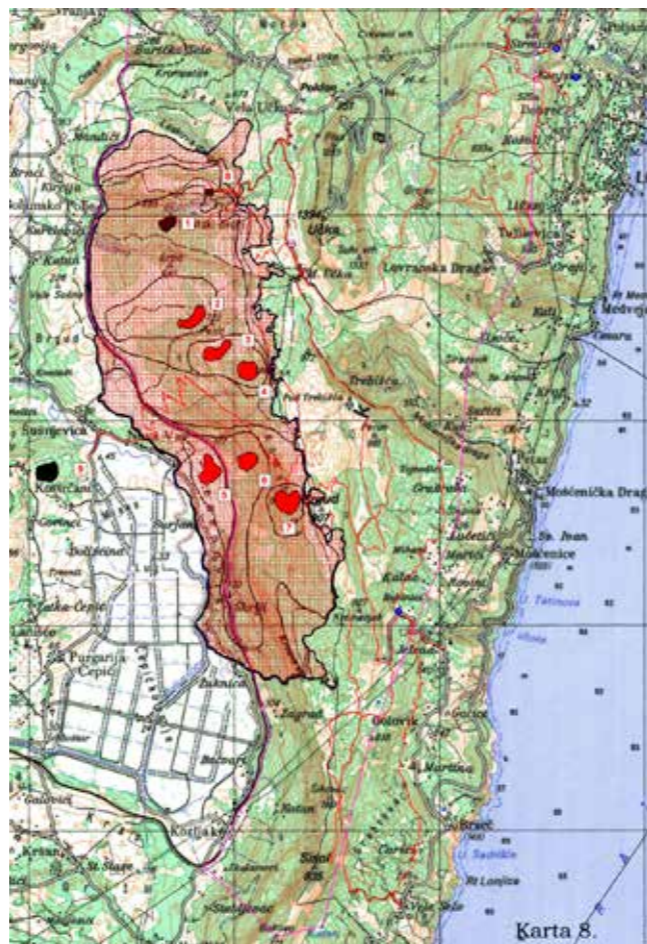
Požar u Hotelu Ambassador, u čije je uređenje samo nekoliko mjeseci ranije uloženo 30 milijuna DEM, završio je bez ljudskih žrtava, ali s velikom materijalnom štetom.

Brzom širenju požara pridonijela je činjenica da je cijelo prizemlje hotela bilo jedan požarni sektor, bez vatrootpornih pregrada. Stropne obloge i ostale dekoracije recepcije, aperitiv bara, restorana i kongresne dvorane bile su napravljene od drva i gorivog tekstila, što je također utjecalo na brzo širenje požara. Pored toga, uređaj automatske vatrodjave uključio se tek u 6.29 h, i to na prvom katu hotela, a ne u prizemlju. Očividno je kasnije utvrđeno i da je rasvjeta protupožarnog stubišta na dvama katovima bila neispravna. Protupožarna vrata koja vode iz hodnika prema stubištu hotela, na nekim katovima nisu bila zatvorena, što je omogućilo širenje dima po etažama hotela i pridonijelo panici među gostima.

U požaru je u potpunosti uništeno prizemlje hotela: hol, recepcijski dio, restoran, bar, kongresna dvorana, a nekoliko prvih etaža hotela zadimljeno je. Požar je u prizemlju zahvatio i skupocjeni klavir, na kojem je Pogorelić svirao, procijenjen na 111.000 dolara.

Požar je ugašen do 07.45 h, a posljednji gost hotela, čuveni Ivo Pogorelić, evakuiran je s devetog kata hotela u 07.30 h, u pratnji Nikice Karamarka, predsjednika Uprave Liburnija rivijske hotela i Nikice Tramontane, zapovjednika intervencije.

Serijski požari na Učki (2003.) - na terenu više od 850 gasitelja

Kartografski prikaz požarom zahvaćenog područja

Grmljavinsko nevrijeme koje je 11. kolovoza 2003. godine, oko 14.30 h, zahvatilo okolicu Rijeke i Opatije te Istru, izazvalo je čak 15 požara na području opatijske rivijere i masiva Učke, s istarske strane. Na istarskoj strani masiva Učke protupožarne ophodnje zabilježile su devet udara munje, koji su rezultirali požarima na čak 12 kilometara dugoj požarnoj liniji, i to na izrazito razvedenom i teško pristupačnom brdskom terenu. Situaciju je dodatno otežavao jak vjetar.

Odmah je bilo jasno da će biti potrebna mobilizacija većih vatrogasnih snaga, iz Primorsko-goranske i Istarske županije. Požar su prvi počeli gasiti opatijski vatrogasci, koji su se zatekli u protupožarnoj ophodnji, na zapadnim obroncima Učke. U obuzdavanju požara prvi su im se pridružili dobrovoljci iz Lovrana i Mošćeničke Drage, a ubrzo potom i vatrogasni JVP-a Grada Rijeke, te brojna dobrovoljna vatrogasna društva širega područja Primorsko-goranske županije. Do ranih večernjih sati, ugašeni su požari na brdu Zjajavica nad Mošćeničkom Dragom, Goloviku, Sisolu, predjelu

foto: Željimir Gržanić, Park prirode Učka

Posljedice katastrofalnog požara

Borba s vatrenom stihijom trajala je četiri dana

Prodol i uvali Brestova u Istarskoj županiji. Istarski vatrogasci stavili su pod kontrolu požar kod Šušnjevice. Budući da su požari na masivu Učke nastali na širokom i teško prohodnom području, zbog čega je vatrogascima bio otežan pristup, u pomoć su pozvane i zračne snage. Kanader je počeo s preletima u 17.20 h, a djelovao je do sumraka.

U kasnim noćnim satima, veći je dio požara stavljen je pod nadzor, zahvaljujući iznimnim naporima više od 200 vatrogasaca Primorsko-goranske i Istarske županije. Zbog vrlo opasnog i teško prohodnog terena, dio požara i dalje se širio bez nadzora.

Sljedeća tri dana, više od 200 vatrogasaca, uz povremenu pomoć kanadera i helikoptera, svaki je dan gasilo požar na Učki. Naposljetku, 14. kolovoza u 23.00 h veliki je požar lokaliziran, a do jutra, 15. kolovoza, i ugašen.

Požar u brojkama

U gašenju požara na Učki ukupno je sudjelovalo više od 700 vatrogasaca Primorsko-goranske i Istarske županije, s gotovo 50 vatrogasnih vozila, ali i pripadnici Civilne zaštite, radnici Hrvatskih šuma, zaposlenici Parka prirode Učka, pripadnici Oružanih snaga RH, članovi tadašnje interventno-desantne postrojbe vatrogasaca MUP-a RH, te građani dobrovoljci.

U četiri dana trajanja požara, na terenu je ukupno bilo više od 850 gasitelja, koji su na intervenciji proveli ukupno 17.784 sata. Zbog ekstremnih temperatura i teškog terena, oštećena su mnoga vatrogasna vozila, a stradala je i znatna količina vatrogasne opreme. Jedan vatrogasac lakše je ozlijeđen. U požaru je izgorjelo više od 2.000 ha površine, uglavnom s istarske strane.

Akcident s etilenom (2009.) - jedan život izgubljen, ekološka katastrofa spriječena

Tragične posljedice neoprezne vožnje

U prometnoj nesreći koja se dogodila 9. veljače 2009. godine, oko 15.00 h, na dionici državne ceste 501 Križišće-Hreljin, cisterna sa 16 t ukapljenog etilena sletjela je s ceste u 200 metara duboku provaliju. Nesreću je neprilagođenom brzinom izazvao vozač, koji je na mjestu nesreće odmah preminuo. Iz oštećenog spremnika cisterne počeo je curiti eksplozivni plin etilen.

Na mjesto nesreće prvi su dojurili vatrogasci JVP-a Grada Rijeke, potom i kolege iz Crikvenice, te ostale snage. Mjesto nesreće je osigurano, preventivno je isključen dalekovod. Prioritet je bio zaustaviti istjecanje plina, budući da je tijekom monitoringa okolnoga područja, u nekoliko navrata na rubnim područjima Bakarca detektirana eksplozivna smjesa, zbog čega su i pripadnici interventne policije stavljeni u stanje pripravnosti (radi moguće evakuacije stanovništva).

Stožer za upravljanje akcidentom razmotrio je tri mogućnosti postupanja: pretakanje preostalog plina u drugu cisternu, spaljivanje preostalog plina ili pak njegovo kontrolirano ispuštanje u atmosferu. U međuvremenu je utvrđeno da je plin prestao curiti (zbog zaleđivanja pukotine na cisterni), te da je u spremniku ostala tek manja količina, oko 8 m³ plina. Zbog toga se pristupilo trećem rješenju, tj. kontroliranom ispuštanju. Na cisterni je otvoren revizijski otvor kroz koji je spremnik napunjen vodom, pri čemu se preostali plin podignuo na vrh spremnika i ispuštao u atmosferu.

Na intervenciji je sudjelovalo 60 pripadnika interventnih službi: vatrogasaca, policije, Hitne medicinske pomoći, interventnoga tima DIOKI-ja te Gorske službe spašavanja. Akcija otklanjanja posljedica nesreće trajala je tri dana. Treći dan ujutro utvrđeno je da više nema eksplozivne smjese u okruženju te da je koncentracija kisika u spremniku plina unutar normalnih vrijednosti. Opasnosti za ljude i okoliš više nije bilo.

Pakleno ljeto na Kvarneru (2012.) - 100 ljetnih požara, najveći u zaleđu Crikvenice

Vatrena buktinja nadomak kuća

Vatra progutala 600 ha niskoga raslinja i borove šume

Ekstremna suša i vrućine koje su u ljeto 2012. godine zahvatile cijelu Hrvatsku, uzele su svoj danak i u Primorsko-goranskoj županiji. Od početka lipnja do kraja kolovoza u županiji je bilo čak 99 požara otvorenoga prostora, u kojima je izgorjelo 1028 ha zemljišta, uglavnom niskoga raslinja i borove šume.

S 55 intervencija, srpanj je bio daleko najizazovniji mjesec za gasitelje VZPGŽ-a, a najgori dan bio je 23. srpnja. Crni je ponedjeljak započeo požarom šume u Supetarskoj Dragi na otoku Rabu, potom i požarom ponad Mošćeničke Drage, požarom u zaleđu Crikvenice i Selca te večernjim požarom šume nedaleko od Škrljeva. U gašenju tih požara sudjelovalo je čak 680 vatrogasaca.

Najveći i najzahtjevniji požar tog je dana izbio u zaleđu Crikvenice, a uočen je u 8.36 h. Dojava o požaru crikveničkim je vatrogascima stigla 15 minuta kasnije. Zbog jake bure i nepristupačnoga terena, požar se vrlo brzo širio, pa je već u 9.15 h intervencija u operativnome zapovjedništvu podignuta na peti stupanj, a na teren su odmah upućene dodatne snage. Do podneva je na požarištu bilo gotovo 200 vatrogasaca, poslijepodne njih više od 400.

Na toj iznimno zahtjevnoj intervenciji sudjelovalo je čak 29 vatrogasnih postrojbi s područja Primorsko-goranske, Zagrebačke, Karlovačke, Ličko-senjske i Varaždinske županije, te Grada Zagreba, kao i državna interventna postrojba iz Zadra, pripadnici Hrvatske vojske (100 vojnika), djelatnici šumarija Crikvenica i Novi Vinodolski (30 djelatnika), ali i mnogobrojni mještani i turisti, koji su se zatekli na tom području. Ukupno je na požarištu bilo 76 vatrogasnih vozila i 440 vatrogasaca. Unatoč teškom terenu, jakoj buri i dugačkoj vatrenoj fronti, za manje od 24 sata požar je stavljen pod kontrolu.

Zahvaljujući poboljšanim vremenskim uvjetima, drugi su se dan u gašenje požara uključili i kanaderi. Iako se požarna stihija sasvim približila kućama, zahvaljujući nadljudskim naporima gasitelja, imovina mještana je spašena. Nitko nije stradao, ali su zbog gustoga dima koji se nadvio nad cijelim tim područjem, neki mještani imali problema s disanjem te su zatražili liječničku pomoć. Veći dio turista, koji su tijekom požara napustili to područje, već sljedeći dan vratio se i nastavio svoj odmor.

Građani pomagali u raskrčivanju terena

Gust dim spustio se do samoga mora

Posljedice velikog požara

Požar Psihijatrijske bolnice Lopača (2018.) - jedan život izgubljen

Požar buknuo u glavnoj zgradi Bolnice

Timovi HMP-a zbrinjavali najugroženije pacijente

U petak, 17. kolovoza, oko 16.00 h, u Psihijatrijskoj bolnici Lopača, nedaleko od Rijeke, izbio je požar. Vatra je buknuo u unutrašnjosti glavne zgrade bolničkog kompleksa, u kojoj je bilo smješteno gotovo 100 bolesnika, mahom teže pokretnih ili nepokretnih.

Prvi su na mjesto događaja stigli lokalni vatrogasci iz DVD-a Jelenje i počeli s gašenjem. U 16.34 h na mjesto intervencije stižu i riječki profesionalci, i to nakon što im je dojavu o požaru uputio jedan član DVD-a Škrljevo, koji nije bio u Lopači, ali je saznao za požar.

Budući da su njegove informacije bile nejasne i nepotpune, još tijekom vožnje do Lopače vatrogasci JVP-a Rijeke kontaktirali su s dispečerskim centrom i pokušavali doznati više detalja. Tijekom vožnje uspjeli su razgovarati i s vatrogascima DVD-a Jelenje, koji su oko 16.27 h, uvidjevši da sami ne mogu kontrolirati situaciju, zatražili pomoć.

Po dolasku u bolnički krug, riječke vatrogasce dočekao je požar u razbuktaloj fazi. Odmah je bilo jasno da se radi o iznimno ozbiljnoj situaciji, pa su zatražene dodatne vatrogasne snage. Nasreću, zahvaljujući velikoj požrtvovnosti samih djelatnika Bolnice, dio pacijenata već je bio evakuiran u dvorište. No, iz dviju gornjih etaža zgrade intenzivno se dimilo. Žarište požara locirano je u sjeverozapadnom dijelu glavne zgrade. Pripadnici JVP-a Grada Rijeke odmah su započeli akciju. Budući da su bili ugroženi ljudski životi, prvi prioritet bila im je evakuacija i spašavanje, a drugi gašenje samog požara.

Za riječke vatrogasce intervencija u Bolnici Lopača bila je najzahtjevnija intervencija u nekoj medicinskoj ustanovi, još od velikog požara s katastrofalnim posljedicama u riječkom rodilištu, 1975. godine. Naime, vatrogasne snage morale su istovremeno djelovati na više „frontova“ i primjenjivati različite taktike djelovanja, zbog kompleksnosti situacije, ponajprije zbog evakuacije nepokretnih pacijenata. Uza sve to, zbog gustog dima, vidljivost na trećem i četvrtom katu bila je gotovo nikakva. Mnoge nepokretne pacijente vatrogasci su morali iznositi na rukama, zbog čega su bili krajnje iscrpljeni te su doslovno padali s nogu od napora, ali nisu odustajali, sve dok i posljednja osoba nije izvučena iz objekta.

Posljedice katastrofalnog požara

Gašenje požara započelo je putem unutarnje navale preko B tlačne pruge, razdjelnice i dva C mlaza unutar samoga objekta, dok su sa sjeverozapadne (stražnje) strane objekta, gdje su gorjele četiri sobe, vatrogasci djelovali putem dva mlaza visokog tlaka vode, jednim preko platforme DVD-a Jelenje, a drugim preko požarnog stepeništa koje nije bilo korišteno za evakuaciju.

Zahvaljujući iznimnim naporima i požrtvovnosti vatrogasaca, požar je u 17.24 h stavljen pod kontrolu, niti sat vremena nakon dolaska riječkih snaga. No, problem je i dalje bilo intenzivno zadimljenje. Hodnici su bili zadimljeni i na udaljenosti od 30 metara od mjesta požara, a dim je došao i do stubišta, pa čak i krovništa. Ustanovljena su i tinjajuća mjesta između treće i četvrte etaže, te se pristupilo njihovoj sanaciji.

U 17.51 h požar je svladan, a daljnje aktivnosti odnosile su se na dogašivanje i pregled objekta, te saniranje instalacija, osobito puknuća vodovodnih cijevi.

Požar psihijatrijske bolnice gasilo je gotovo 50 vatrogasaca, iz JVP-a Rijeka i okolnih DVD-ova. U spašavanju pacijenata i osoblja Bolnice sudjelovalo je i više timova HMP-a iz Rijeke i Crikvenice, a mjesto intervencije osiguravale su i policijske snage. Unatoč velikim naporima vatrogasaca i djelatnika Bolnice, jedan je pacijent smrtno stradao. Petnaestak pacijenata zatražilo je medicinsku pomoć te su kolima Hitne medicinske pomoći prebačeni u KBC. Pomoć su zatražile i dvije medicinske sestre koje su u jednom trenutku s 10-ak pacijenata ostale zarobljene u bolničkoj ambulanti. Nakon intervencije, u večernjim satima, na Hitnoj je završio i jedan dobrovoljac iz DVD- Jelenje koji se nagutao dima, budući da pri ulasku u zadimljenu zgradu nije koristio dišni aparat.

Jutro nakon požara obavljen je očevid. Utvrđeno je da je požaru „kumovao“ ljudski faktor. Požar je prouzročio golemu materijalnu štetu. U potpunosti su izgorjele četiri sobe na trećem katu, znatnija oštećenja bila su i na četvrti etaži, a dijelom je oštećeno i krovništvo. Zbog natapanja vodom, oštećen je i drugi kat, što je glavnu zgradu, do obnove, učinilo neupotrebljivom.

Sve veći izazovi za vatrogasnu operativu

- Nema dvojbe da su izazovi s kojima se suočava vatrogasna struka sve veći. U posljednjih 20-ak godina, na području Vatrogasne zajednice PGŽ-a imali smo na desetke iznimno zahtjevnih, i vrlo specifičnih intervencija, iz kojih uvijek nešto naučimo ili nas pak ti događaji upoznaju na potrebi jačeg preventivnog djelovanja i investiranja. Primjerice, na požaru Hotela Ambassador vidjelo se koliko su važni hotelski protupožarni sustavi, te koliko na razvoj požara pozitivno, ili negativno, može utjecati materijal koji se koristi za opremanje hotela. A za turističku Opatiju, kao i druge manje sredine prepune hotela, najvažnije pitanje koje se nametnulo jest kakav bi ishod bio da se požar dogodio u srcu sezone, kada je hotel pun gostiju? Veliki požar na Učki bio je pak test međužupanijske koordinacije vatrogasnih postrojbi, koji smo, smatram, izvrsno „riješili“. To jedinstvo i suradnja vatrogasnih snaga još je više došla do izražaja na požaru u crikveničkom zaleđu, tijekom kojega smo pokazali svu našu snagu, na nacionalnoj razini, po čemu taj događaj može ući u anale hrvatskoga vatrogastva. Nažalost, taj 23. srpnja 2012. pamtit ćemo i po stradavanju kolege Branimira Alfonzija (45), iz JVP-a Opatija, koji je tijekom intervencije kod Mošćeničke Drage doživio infarkt miokarda i preminuo. To je svima nama bio dodatni stres i šok. Akcident s etilenom ogledni je primjer opasnosti s kojima se vatrogasci suočavaju prilikom tehničkih intervencija. Požar u Psihijatrijskoj bolnici Lopača poučio nas je pak koliko su pri tako zahtjevnim intervencijama, u koje su uključeni i bolesnici, važne komunikacija, koordinacija i taktika. Nasreću, naše su snage dosad uvijek pokazale profesionalizam i učinkovitost, a siguran sam da će i ubuduće uspješno odgovarati na sve izazove i nepredvidive situacije. Za to se svakodnevno pripremamo, usavršavamo svoja znanja i nadograđujemo iskustva.

M. Ščulac, županijski vatrogasni zapovjednik

ZLATKO TONSA (1945. - 2020.)

Nakon duge i iscrpljujuće bolesti, 16. ožujka napustio nas je jedan od naših najstarijih i najistaknutijih članova, čestit građanin grada Raba, uzoran suprug, brižni otac i veseo djed, naš Zlatko Tonsa.

Rođen je na Rabu, 22. veljače 1945., gdje provodi djetinjstvo, završava osnovnu školu, potom i stručnu ugostiteljsku školu. Po završetku školovanja, zapošljava se kao kuhar u HTP-u Imperijal. Nakon toga prelazi u Croatia osiguranje, postaje voditelj, a potom i vlasnik Croatia Agent, iz kojega odlazi u zasluženu mirovinu.

DVD-u Rab Zlatko se pridružio 20. veljače 1967. godine i ostao njegovim članom čak 53 godine, sve do svoje prerane smrti. Bio je odvažan i požrtvovan vatrogasac, jedan od sedmero prvih školovanih vatrogasnih časnika DVD-a Rab, te dugogodišnji član Upravnog odbora i tajnik Društva.

Iz sretnog braka sa suprugom Ružom dobio je troje prekrasne djece. Imao je i petero unučadi, koja su mu bila istinska sreća i radost. Kako za obitelj, tako i za sve nas koji smo ga poznavali i surađivali s njim, bio je dragocjen i nenadoknadiv.

Za svoj nesebičan i predan rad, Zlatko Tonsa dobio je brojna vatrogasna i druga priznanja, među ostalim i vatrogasnu spomenicu za 50 godina članstva, vatrogasnu spomenicu "vatrogasni veteran", vatrogasnu plamenu sa zlatnim obilježjem, vatrogasnu medalju sa zlatnim obilježjem te nagradu Grada Raba za posebna postignuća u vatrogastvu. Kao dugogodišnji član rapske Limene glazbe te sekcije limene glazbe DVD-a Rab, Zlatko je nagrađen i Zlatnom lirom te plaketom Hrvatskog sabora kulture.

Dragi Zlatko, čuvat ćemo uspomenu na Tebe. Tvoje vatrogasna ostavština ostaje trajna inspiracija generacijama koje dolaze. Hvala Ti za sve što si učinio za naš DVD Rab i Grad Rab.

DVD Rab

Trinajstićeva kolekcija od 7000 vatrogasnih amblema – jedna od najvećih u Hrvatskoj

D. Trinajstić, jedan od najvećih privatnih kolekcionara u hrvatskome vatrogastvu

Opatijac Damir Trinajstić strastveni je kolekcionar koji se tim hobbijem bavi veći dio svog života. U svojoj bogatoj kolekciji ima vatrogasne kacige, razna vatrogasna odlikovanja, oko 150 vatrogasnih zastavica i više od 200 vatrogasnih monografija, iz Hrvatske i Slovenije. Posljednjih 15-ak godina najviše se posvetio skupljanju amblema, ponajprije vatrogasnih, ali i onih Civilne zaštite, spasilačkih službi i sl. Najponosniji je na svoju kolekciju amblema vatrogasnih postrojbi, kojih je do danas prikupio više od 7000 komada, iz više od 100 zemalja.

- Među najstarijim predmetima u mojoj kolekciji je šest vatrogasnih kaciga i četiri metalne oznake za kacige iz doba Austro-Ugarske monarhije, te metalna oznaka za kacigu iz Savske banovine (razdoblje Kraljevine Jugoslavije). Što se vatrogasnih amblema tiče, posebno ističem one iz postrojbi u Čileu i SAD-u, koje su osnovali hrvatski iseljenici i na kojima je i hrvatska šahovnica. To je, primjerice amblem postrojbe Bomba Croata (Punta Arenas, Čile) ili amblem vatrogasne brigade grada Bresslera (Pensilvanija, SAD), navodi Trinajstić.

Izložbe u Muzeju hrvatskoga vatrogastva

Zahvaljujući suradnji s Muzejem hrvatskoga vatrogastva, dio bogate Trinajstićeve kolekcije imala je prilike vidjeti i javnost, u nekoliko navrata. Godine 2017., kada je Muzej u sklopu Noći muzeja organizirao izložbu na temu „Vatrogasci i glazba“, Trinajstić je izložio ambleme vatrogasnih društava koja imaju limenu glazbu. Sljedeće godine, također za Noć muzeja, koja je bila posvećena temi „Vatrogasci i sport“, izlagao je pak zastavice s nekadašnjih profesionalnih vatrogasnih igara Jadrana. Također, prošle godine u lipnju, u Muzeju hrvatskoga vatrogastva u Varaždinu, imao je samostalnu izložbu, na kojoj je izložio više od 1000 vatrogasnih amblema iz 100-tinjak zemalja. Tijekom godina, sudjelovao je na nekoliko izložbi upriličenih u povodu obljetnice vojno-rearstvene akcije „Bljesak“ i u povodu Dana pobjede. Tako je, primjerice, u Voloskom i Opatiji izlagao svoju kolekciju oznaka hrvatskih postrojbi iz Domovinskoga rata.

Najteže do hrvatskih amblema

S pojavom interneta i društvenih mreža, kolekcionarstvo, pa i ovo vatrogasno, doživljava veliki uzlet.

- Sada mnogo lakše dolazimo do amblema, kontakti među kolekcionarima lakše se uspostavljaju i mnogo brže razmjenjujemo ambleme. No, žalosti me činjenica da najteže dolazim do amblema hrvatskih postrojbi, bilo profesionalnih, bilo dobrovoljnih. Iako sam spreman i platiti ambleme, mnoge hrvatske postrojbe na moje upite niti ne odgovore. Ne znam zašto je to

Amblemi australskih vatrogasnih postrojbi – dio izložaka u Muzeju hrvatskoga vatrogastva

tako, ali to je baš razočaravajuće, navodi Trinajstić.

Radi lakše komunikacije s drugim kolekcionarima i popularizacije kolekcionarstva općenito, Trinajstić je bio jedan od osnivača Društva za ohranjanje gasilske dediščine Slovenije i Hrvatskog društva kolekcionara militarije. Član je i Združenja zbirateljev policijskih insignija Slovenija, Hrvatske udruge kolekcionara kulturne baštine Rijeka i International Police Association – Section of Croatia.

Vatrogastvo – profesija i hobi

Za Damira Trinajstića vatrogastvo nije samo hobi, već i profesionalni izbor. Njegov profesionalni vatrogasni put počeo je 1985. godine, u Brodogradilištu „Viktor Lenac“, gdje je završio prekalifikaciju za profesionalnog vatrogasca. Nakon odsluženog vojnog roka, 1987. godine zaposlio se u Profesionalnoj vatrogasnoj jedinici Općine Rijeka (danas JVP Grada Rijeke), gdje i danas radi, kao operativni dežurni. Također, od 1977. godine član je DVD-a Opatija, a od 1997. godine i njegov tajnik.

S prikupljanjem vatrogasnih amblema nastavlja i dalje. To ga, kako ističe, jako veseli, iako već ima problema s pohranom te silne građe u svojem domu. No, stati neće, a radije ga sva nova prilika da dio svojeg blaga podijeli s javnošću, putem neke izložbe.

Pod okriljem JVP-a Grada Rijeke prikupi se i do 150 doza krvi na godinu

Aktiv dobrovoljnih darivatelja krvi JVP-a Grada Rijeke jedan je od aktivnijih i uspješnijih vatrogasnih aktiva u Hrvatskoj. Njegovim akcijama dobrovoljnog darivanja krvi redovito se priključuju i vatrogasci iz drugih postrojbi, iz širega okruženja. Svake godine, pod okriljem tog aktiva, prikupi se i do 150 doza krvi.

Vatrogasna humanost na djelu

Uz potporu Gradskoga društva Crvenoga križa Rijeke, ove godine riječki Aktiv već je organizirao dvije akcije prikupljanja krvi. Prva je održana početkom godine, u vatrogasnoj postaji na Vežici, kada su prikupljene 32 doze krvi, a registrirana su i dva nova darivatelja - David Bulić i Vlado Paladin.

Uz pojačane mjere opreza, zbog koronavirusa, druga ovogodišnja akcija darivanja krvi održana je u povodu Dana sv. Florijana, zaštitnika vatrogasaca. Akcija je održana je u sveučilišnom Kampusu na Trsatu, a prikupljeno je rekordnih 47 doza krvi. Pored pripadnika JVP-a Grada Rijeke, krv su dali i vatrogasci DVD-ova Zlobin, Drenova, Sušak, Kraljevica, Opatija, Klana i Halubjan, vatrogasci Delnica, pripadnici vatrogasne postrojbe HAC-a, PVP-a INA-e Rijeka, te zaposlenici Vatrogasne zajednice PGŽ-a.

V. Obersnel:
Pohvale riječkim vatrogascima!

Pozivu su se odazvali i županijski vatrogasni zapovjednik Mladen Šćulac, zapovjednik JVP-a Grada Rijeke Hinko Mance, kao i riječki gradonačelnik, Vojko Obersnel, koji je i sam dao krv više od 30 puta. Obersnel je tom prigodom još jednom izrazio zahvalnost riječkim vatrogascima kao, kako je rekao, jedinoj pravoj i organiziranoj potpori u sustavu Grada Rijeke, na koju se uvijek može računati. - JVP Grada Rijeke naš je pouzdan partner, ne samo kada je u pitanju zaštita od požara, već i mnoge druge aktivnosti, poput logističkih, kojima Gradu Rijeci pomaže u realizaciji mnogih javnih događanja i manifestacija. Svake godine odazovom se pozivu na ovu akciju, kroz koju naši vatrogasci pokazuju i svoju humanost. Zahvaljujem im na tome, uz čestitke u povodu obilježavanja Dana sv. Florijana, rekao je Obersnel.

Iz DVD-a Zlobin akciji se odazvalo čak sedmero članova

Zahvala vatrogasaca ravnateljici Vičić

Dugogodišnja ravnateljica Gradskoga društva Crvenoga križa Rijeke, Marija Vičić, početkom svibnja otišla je u zasluženu mirovinu. Tom prigodom, predsjednik Vatrogasne zajednice PGŽ-a Slavko Gauš i zapovjednik Javne

Lijepa gesta obradovala ravnateljicu

vatrogasne postrojbe Grada Rijeke Hinko Mance, gospođi Vičić osobno su zahvalili za njezin humanitarni rad, a posebno za dugogodišnju uspješnu suradnju Crvenoga križa s riječkim vatrogascima, osobito u ovim danima borbe s koronavirusom.

S novim vodstvom - novi zamah

Aktiv dobrovoljnih darivatelja krvi JVP-a Grada Rijeke osnovan je 1978. godine i brojio je 52 člana. Danas ima 70 članova, od čega 45 aktivnih. Prošle godine izabrano je novo vodstvo Aktiva. Za predsjednika je izabran Vedran Butorac, tajnika Frane Žudić, a u Izvršni odbor ušli su Roland Frlan, Sanjin Polak i Ivan Šćulac. S novim vodstvom, rad Aktiva dodatno je osnažen i intenziviran. - Prošle godine imali smo tri akcije darivanja krvi, na kojima smo prikupili 114 doza te neprocjenjive tekućine.

V. Butorac, predsjednik Aktiva

Ono što posebno veseli jest broj novih darivatelja, kojih je lani bilo čak 22, a i ove ih godine već imamo nekoliko. Nastavljamo i s dobrim brojkama. U dvije ovogodišnje akcije već smo prikupili 79 doza krvi. Time se broj ukupno prikupljenih doza krvi u 42 godine postojanja Aktiva popeo na respektabilnih 5.100. Zahvaljujemo svima koji se redovito odazivaju našim akcijama, a pozivamo i druge da nam se pridruže i uključe u ovu humanu aktivnost, poručio je Butorac.

Naposlijetku istaknimo da riječki Aktiv do kraja godine planira još dvije akcije darivanja krvi, koje će se održati 3. kolovoza i 2. studenog. Svi su dobrodošli.

Humani čin DVD-a Kraljevica

Članovi DVD-a Kraljevica početkom godine posjetili su kolegu Kristijana Slunjskog, kojemu je u prošlogodišnjem požaru do temelja izgorjela kuća. S Kristijanom, inače zapovjednikom DVD-a Kabel, u obiteljskoj kući živjeli su njegova supruga, četvero djece i njegovi roditelji.

Kraljevički vatrogasci u Kablu (općina Farkaševac) najprije su posjetili gradilište nove kuće obitelji Slunjski, te se ugodno iznenadili vidjevši kako radovi napreduju. Prizemlje kuće već je tada bilo izgrađeno i to upravo zahvaljujući donaciji koja je stigla iz Kraljevice. Naime, DVD Kraljevica je 13.000 kn, prikupljenih na humanitarnom turniru „Heroji Kornata“, donirao za kupnju građevinske cigle, kojim je i izgrađeno prizemlje kuće.

Boravak u Kablu čelnici DVD-a Kraljevica iskoristili su i za upoznavanje cijele obitelji Slunjski, zadovoljni i ponosni što su pomogli da jedan tragičan događaj izraste u lijepu, humanu i hvalevrijednu priču.

Na zgaristu stare kuće niče nova

Pri kraju svojega boravka u Kablu, Kraljevičani su posjetili i DVD Kabel, čije su članove također ugodno iznenadili, darovavši im 10 kompleta interventnih odijela, a s predsjednikom toga društva porazgovarali su i o mogućnostima daljnje suradnje.

Aleksandar Kružić

Kvarnerski dan turizma: opatijski vatrogasci ponovno nagrađeni

Organizaciji Turističke zajednice Kvarnera i Hrvatske turističke zajednice, i prošle godine, u prosincu, u opatijskom Hotelu Royal održan je tradicionalni Kvarnerski dan turizma. Manifestacija je to na kojoj se svake godine dodjeljuju priznanja najboljim turističkim djelatnicima, institucijama i destinacijama, ali i drugim pojedincima i organizacijama, koje primarno ne dolaze iz turističke privrede, ali joj svojim radom i djelovanjem itekako pridonose.

Među nagrađenima ponovno su se našli opatijski vatrogasci, a za svoj rad primili su čak dva priznanja. Tako je u kategoriji „Doprinos razvoju turizma“ posebno priznanje dobio JVP Opatija, za korištenje novih tehnologija, ponajprije GIS Cloud tehnologije, kojom je unaprijeđen sustav sigurnosti i zaštite od požara na liburnijskome području. Zapovjedniku JVP-a Opatija, Gordanu Filiniću, nagradu je uručio ministar turizma, Gari Cappelli.

Podsjetimo, JVP Opatija već četiri godine razvija tu tehnologiju, a bazu podataka neprekidno širi i nadopunjuje novim podacima. Zahvaljujući toj tehnologiji, JVP Opatija prati kretanje svih svojih vatrogasnih vozila na terenu, ima sve relevantne podatke o hotelima, staračkim domovima i vrtićima, kontinuirano se ažuriraju i podaci o infrastrukturalnoj mreži, na karte se unose i dnevni podaci o spaljivanju na otvorenom prostoru, kao i mnoge druge informacije, koje su vatrogascima od velike pomoći prilikom intervencija, te ih čine bržima i učinkovitijima.

Pored spomenute kolektivne nagrade, opatijskim vatrogascima stiglo je još jedno priznanje, u kategoriji „Čovjek ključ uspjeha – djelatnik godine“, i to drugu godinu zaredom. Naime, baš kao što je pretprošle godine u toj kategoriji nagrađen zapovjednik Filinić, lani je to laskavo priznanje dobio Igor Ravnić, veliki vatrogasni znalac i iskusni operativac, također zaposlenik JVP-a Opatije.

- Naravno da smo zadovoljni, sretni i ponosni na ova priznanja. Ona su potvrda našeg dobrog rada i izvrsne suradnje koju već godinama imamo s našom turističkom zajednicom, liburnijskim hotelijerima, kao i Gradom Opatijom, kojemu godinama pružamo logističku potporu prilikom održavanja brojnih turističkih, a i svih drugih manifestacija. Drago nam je da je i Hrvatska turistička zajednica prepoznala naše napore. Što se tiče GIS Cloud tehnologije, na tom smo planu zaista napravili

najviše u Hrvatskoj. Sustav i dalje nadopunjujemo novim korisnim podacima, što je za liburnijsko područje, kao izrazito turističku destinaciju, itekako važno, ponajprije u sigurnosnom smislu. Zahvaljujemo od srca na nagradama. JVP Opatija i dalje će, bez sumnje, svojim preventivnim i operativnim djelovanjem činiti sve za sigurnost građana i mnogobrojnih gostiju i turista, koji svake godine dolaze na Liburniju, poručili su Filinić i Ravnić.

Vatrogasci neuništivog duha

U teškim vremenima raznoraznih ograničenja, uvedenih zbog pandemije koronavirusa, rapski vatrogasci pokazali su svoj neuništivi duh. Na zvoniku crkve sv. Ivana izveli su globalno popularni TikTok trend *Foot Shake Dance*, poznat i kao „Oh Na Na Na izazov“. Na taj su način, ističu rapski vatrogasci, htjeli razveseliti svoje sugrađane i unijeti dozu optimizma i veselja u trenutačnu životnu situaciju. Izvrstan video producirao je RabPix.

Borislav Jelušić – najbodu 2019.

Borislav Jelušić, zapovjednik DVD-a Baška, ovu će godinu dugo pamtiti, ponajprije zbog laskave titule „najbodu“, koju je osvojio za 2019. godinu. Ta se titula dodjeljuje od 2011. godine, u akciji Multimedijalne udruge „Krčka beseda“ i portala Otok-krk.org, u kojoj Krčani sami predlažu i biraju Bodula godine.

U obrazloženju odluke o dodjeli priznanja ističe se Jelušićev golem doprinos zajednici u kojoj živi, njegov volonterski i humanitarni rad. Posebno su apostrofirane njegove zasluge u vatrogastvu, te je naglašeno kako je s kolegama vatrogascima mnogo puta spašavao ljudske živote i imovinu, nerijetko riskirajući i vlastiti život.

- Ponosan sam i sretan zbog ove nagrade, kojom je prepoznat moj rad u vatrogasnoj organizaciji. No, iskreno smatram da je to zapravo priznanje za uspješan rad cijelom DVD-u Baška i našoj Područnoj vatrogasnoj zajednici, odnosno ustroju vatrogastva na otoku Krku. Reakcije mojih kolega bile su srdačne, ponekad čak euforične, a mnogi od njih došli su i na samu dodjelu priznanja, što me je osobito dirnulo, pro-

komentirao je Jelušić, naglasivši kako će dobiveno priznanje svima u DVD-u Baška biti dodatni poticaj za daljnji predan rad.

Rodom Slavonac, Jelušić je u Bašku došao 80-ih godina prošloga stoljeća, zbog posla, a ostao zbog ljubavi. U vatrogastvo je ušao prije više od 20 godina, kada je na inicijativu bašćanske Udruge dragovoljaca i veterana Domo-vinskoga rata, Općina Baška reaktivirala svoj DVD. Jelušić je tada izabran za zapovjednika, a tu funkciju obnaša i danas. Kako navodi, tijekom tih 20 godina sudjelovao je na bezbroj intervencija, od onih banalnih, kao što su vađenje mačića iz šahtova ili skidanje ključeva sa stabla, do zahtjevnih i opasnih, po-

put požara stambenih objekata i otvorenih prostora, tehničkih intervencija i pak traganja za nestalim osobama. Iako se nerijetko sa svojim kolegama našao i u vrlo opasnim situacijama, Jelušić ističe kako su uvijek, bez zadržke, pokušali pomoći svojim sugrađanima, a najveća im je nagrada, kaže, kad im osoba kojoj su pomogli spasiti imovinu, ili čak život, kroz suze zahvali i stisne ruku.

- Biti od pomoći potrebitima i društvu općenito - osnovna je misao vodilja koja svakog pojedinca motivira da se učlani u vatrogasnu organizaciju, a motivirala je i mene. Dobrovoljni vatrogasci mnogo svog slobodnog vremena „troše“ na javno koristan rad i zato je važno da imaju potporu obitelji. Moja obitelj definitivno podupire moj rad. Moja supruga najveća mi je potpora, a jedna moja kćerka također je vatrogasinja u našem DVD-u, kao i suprug druge kćeri. Vatrogastvo je dio naše obitelji već više od 20 godina i na to sam silno ponosan, zaključio je Jelušić, još jednom zahvalivši svim Bodulima koji su mu dodijelili laskavu titulu najbodula 2019. godine.

Innovation
that excites

NISSAN INTELLIGENT MOBILITY

NOVI NISSAN JUKE COUPÉ CROSSOVER

POLA PLATI SADA, POLA ZA GODINU DANA

0%
KAMATA

5 GODINA
JAMSTVA

SKENIRAJ I OTKRIJ
NOVI JUKE

BOSE® PERSONAL®
AUDIOSUSTAV

TEHNOLOGIJA
PROPILOT

REZERVIRAJ PROBNU VOŽNJU

Auto kuća Lenac d.o.o., Brnčići 1, Kastav, Rijeka

Tel: (051) 257 014

www.aklenac.hr

Radno vrijeme: Pon-pet: 09:00-18:00, sub: 08:00-12:00, ned: zatvoreno

Jamstvo od 5 godina obuhvaća 3 godine tvorničkog jamstva i produženo jamstvo za 4. i 5. godinu, ili 160.000 km, a vrijedi bez obzira na način financiranja. Posebni uvjeti za financiranje vozila putem financijskog leasinga definirani su u suradnji s UniCredit Leasing Croatia d.o.o. te su dostupni na web stranici <https://www.nissan.hr/posebne-ponude.html#category=Privatni+korisnici>. Reprezentativni primjer ugovora o financijskom leasingu sa potrošačem sukladno Zakonu o potrošačkom kreditiranju: U slučaju kada kupoprodajna cijena vozila iznosi 20.000,00 EUR s uključenim PDV-om, a učesće je u iznosu od 10.000,00 EUR, iznos financiranja je 10.000,00 EUR. Za financiranje putem financijskog leasinga na period od 12 mjeseci godišnja fiksna kamatna stopa vezana za EUR iznosi 0,00%, trošak obrade iznosi 300 EUR, godišnja leasing rata iznosi 10.000,00 EUR, otkupna vrijednost iznosi 10.000 EUR, a EKS iznosi 3,05%. Leasing rata je godišnja, s PDV-om, izražava se u EUR i plaća, do datuma dospijeća, u HRK prema prodajnom tečaju Zagrebačke banke d.d. na dan izdavanja računa. Ukupan iznos koji primatelj leasinga mora platiti iznosi 20.300,00 EUR. Ponuda uključuje auto osiguranje u prvoj godini financiranja, osiguranje se ugovara s Croatia ili Allianz osiguranjem, po izboru klijenta uz Nissan financiranje. Kombinirana potrošnja goriva: 4,8-5,1/100 km. Emisije CO2: 110-118 g/km. Slika vozila je simbolična.